

JANÁČKOVA AKADEMIE MÚZICKÝCH UMĚNÍ
V BRNĚ

Hudební fakulta

Katedra hudebních a humanitních věd a hudebního manažerství

Studijní obor Hudební manažerství

KULTURNĚ-POLITICKÉ KONCEPCE A
KREATIVNÍ INDEX

Diplomová práce

Autorka práce: BcA. Barbora Štěpánková

Vedoucí práce: Ing. MgA. Lucie Šilerová

Oponent práce: prof. PhDr. Jindra Bártová

Brno 2013

Bibliografický záznam

ŠTĚPÁNKOVÁ, Barbora. Kulturně-politické koncepce a kreativní index [Concepts of Cultural Policy and Creativity Index]. Brno: Janáčkova akademie múzických umění v Brně, Hudební fakulta, Katedra hudebních a humanitních věd a hudebního manažerství, 2013. 79 s. Vedoucí diplomové práce Ing. MgA. Lucie Šilerová

Klíčová slova

Kultura, kulturní politika, koncepce kulturní politiky, strategické řízení, kreativní index

Keywords

Culture, cultural policy, concept of cultural policy, strategic management, creativity index

Anotace

Diplomová práce „Kulturně-politické koncepce a kreativní index“ se zabývá koncepcemi kulturní politiky jako jedním z hlavních nástrojů strategického řízení v oblasti kultury na úrovni krajů a krajských měst. Práce mapuje existenci těchto koncepcí a hodnotí jejich kvalitu dle předem nastavených kritérií. V neposlední řadě práce sleduje vztah mezi kraji s kvalitně zpracovanou koncepcí a výší kreativního indexu, tedy potenciálu pro rozvoj kreativních respektive kulturních průmyslů a tedy i kultury. Práce je rozdělena na pět částí. První část se věnuje definování základních pojmů a teoretických přístupů. Následuje metodologická část, která definuje zkoumanou oblast a cíle, metody výzkumu, zkoumané subjekty a limitující faktory. Třetí a čtvrtá část jsou praktické. Jsou zde uvedeny výsledky výzkumu v oblasti kulturně-politických koncepcí a kreativního indexu. Závěrečná část potom obsahuje vyhodnocení hypotéz a propojení obou částí výzkumu.

Annotation

The diploma thesis “Concepts of Cultural Policy and Creativity Index” deals with concepts of cultural policy as one of the main tools of strategic management in the field of culture at the regional level, and the regional capital cities level. This thesis outlines existence of such concepts and evaluates their quality according to previously defined criteria. Last but not least, this thesis monitors the relationship between regions which developed a concept of high-quality level and the level of creativity index, the potential of development of creative or cultural industries and also culture. The thesis is divided into five parts. The first part includes basic terms and theoretical background. The second part is methodological and defines the field of research and the aims, methods of research, researched entities and limiting factors. The third and the fourth chapters are practical and include results of the research in both fields, concepts of cultural policy and creativity index. The last part evaluates hypothesis and connects both fields of research.

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.

V Brně, dne 2.5.2013

BcA. Barbora Štěpánková

vlastnoruční podpis autora

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala Ing. MgA. Lucii Šilerové za vedení této práce. Dále bych ráda poděkovala všem vedoucím kulturních odborů, kteří strávili čas nad vyplněním mého dotazníku, a tím přispěli k tomuto výzkumu. V neposlední řadě chci také poděkovat své rodině a blízkým za jejich podporu.

OBSAH

ÚVOD	8
1. ÚVOD DO PROBLEMATIKY A VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ	10
1.1 KULTURA	10
1.2 KULTURNÍ POLITIKA	11
1.2.1 VEŘEJNÝ SEKTOR A DEFINICE KULTURNÍ POLITIKY	11
1.2.2 KULTURNÍ POLITIKA V ČESKÉ REPUBLICE	14
1.3 STRATEGICKÉ ŘÍZENÍ A KONCEPCE	18
1.4 KREATIVNÍ EKONOMIKA A KREATIVNÍ INDEX	24
1.4.1 VÝVOJOVÉ TENDENCE KREATIVNÍ EKONOMIKY A VYMEZENÍ POJMU	24
1.4.2 KREATIVNÍ INDEX	27
2. METODOLOGIE	29
2.1 OBLAST A CÍLE VÝZKUMU	29
2.2 HYPOTÉZY VÝZKUMU	31
2.3 METODA VÝZKUMU	31
2.4 METODY SBĚRU DAT A ANALÝZY DAT	32
2.4.1 ČÁST KULTURNĚ-POLITICKÝCH KONCEPCÍ	32
2.4.2 ČÁST KREATIVNÍHO INDEXU	32
2.5 ZKOUMANÉ SUBJEKTY	34
2.6 LIMITY VÝZKUMU	34
3. KULTURNĚ-POLITICKÉ KONCEPCE	36
3.1 KULTURNĚ-POLITICKÉ KONCEPCE NA ÚROVNI KRAJŮ	36
3.1.1 OBSAHOVÁ STRUKTURA KONCEPCÍ KULTURNÍ POLITIKY	37
3.1.2 KONCEPCE SPECIALIZOVANÉ NA URČITOU OBLAST KULTURY	39
3.1.3 DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ PLYNOUCÍ Z DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ	40
3.2 KULTURNĚ-POLITICKÉ KONCEPCE NA ÚROVNI KRAJSKÝCH MĚST	41
3.2.1 OBSAHOVÁ STRUKTURA KONCEPCÍ KULTURNÍ POLITIKY	42
3.2.2 DALŠÍ ZJIŠTĚNÍ PLYNOUCÍ Z DOTAZNÍKOVÉHO ŠETŘENÍ	44
3.3 VYHODNOCENÍ PROBLEMATICKÝCH OBLASTÍ KONCEPCÍ A URČENÍ KRITICKÝCH FAKTORŮ	44
4. KREATIVNÍ INDEX V KRAJÍCH ČESKÉ REPUBLIKY	49
4.1 INDEX TALENTU	49
4.2 INDEX TECHNOLOGIE	51
4.3 INDEX TOLERANCE	54
4.4 KREATIVNÍ INDEX	56
5. ZHODNOCENÍ HYPOTÉZ A PROPOJENÍ OBLASTÍ VÝZKUMU	58

5.1 ZHODNOCENÍ HYPOTÉZY Č. 1	58
5.2 ZHODNOCENÍ HYPOTÉZY Č. 2	60
5.3 ZHODNOCENÍ HYPOTÉZY Č. 3 A PROPOJENÍ OBLASTÍ VÝZKUMU	60
<u>ZÁVĚR</u>	<u>64</u>
<u>SEZNAM POUŽITÝCH INFORMAČNÍCH ZDROJŮ</u>	<u>66</u>
<u>SEZNAM OBRÁZKŮ</u>	<u>74</u>
<u>SEZNAM TABULEK</u>	<u>75</u>
<u>SEZNAM GRAFŮ</u>	<u>77</u>
<u>SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK</u>	<u>78</u>
<u>SEZNAM PŘÍLOH</u>	<u>79</u>

ÚVOD

Kulturní politika je důležitým nástrojem pro rozvoj, podporu a ovlivňování v oblasti kultury. Aby mohla účinně dosahovat svých cílů a uplatňovat zmíněný vliv, měla by kulturní politika využívat metod strategického řízení. To se již dlouhá léta úspěšně uplatňuje zejména v soukromém sektoru firem a podniků. Také v některých jiných oblastech veřejné politiky je strategické řízení více či méně úspěšně zaváděno a záměr nebo koncepce v dané oblasti jsou dokonce vyžadovány zákonem. Tak je tomu například ve školství, kde je tvorba dlouhodobých záměrů vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy na úrovni krajů ze zákona povinná. V oblasti kultury tomu tak není, proto je jedním z cílů této práce zmapovat existenci a kvalitu koncepcí kulturní politiky na úrovni krajů a krajských měst. Práce je omezena pouze na tento nástroj strategického řízení, který podrobně zkoumá.

V souvislosti s kulturou a také kulturní politikou se od minulého století objevuje nový trend kreativní ekonomiky. Kreativní ekonomika se neomezuje pouze na kulturu a kulturní průmysly, ale do centra svého zájmu staví lidskou kreativitu, která tvoří potenciál pro rozvoj tohoto oboru. Ačkoliv kreativní ekonomika rozvíjí a posouvá trend kulturních průmyslů dále, jsou právě ony kulturní průmysly stále její velkou částí. Richard Florida, teoretik tohoto fenoménu, definoval metodu, jak měřit podmínky pro rozvoj kreativní ekonomiky v regionu, tzv. kreativní index. Dalším cílem této práce je vypočítat kreativní indexy v krajích České republiky (dále také ČR).

Výše popsané oblasti spolu souvisí. Kulturu a kulturní průmysly se snaží skrze své koncepce ovlivňovat kulturní politika. Pokud má daný region kvalitně vypracovaný dokument kulturní politiky, se kterým pracuje, měl by ovlivňovat a zlepšovat podmínky pro rozvoj kultury a kulturních průmyslů. Protože ty jsou však podstatnou částí kreativní ekonomiky, měl by region ovlivňovat i podmínky pro rozvoj kreativní ekonomiky. Vypočítaný kreativní index by měl být v takovém regionu vyšší. Výsledkem této práce by tedy mělo být zhodnocení zda kraje s kvalitně zpracovanými koncepcemi kulturní politiky dosahují vyšších kreativních indexů či nikoliv.

Práce využívá kvantitativní metody výzkumu, ověřuje hypotézy definované v metodologické kapitole na datech ze všech krajů a krajských měst

ČR. V první části výzkumu, v oblasti kulturně-politických koncepcí, využívá zejména metod jako analýza, deskripce a komparace, v oblasti kreativního indexu potom pracuje s metodou 3T indexu, který definoval Richard Florida a pro podmínky České republiky upravila Jitka Kloudová.

Výzkumů zabývajících se kulturní politikou vzniklo v prostředí ČR již mnoho, a to zejména na poli akademických (především bakalářských a diplomových) prací. Ty se týkaly buď analýzy kulturní politiky ČR obecně či konkrétně některého města či kraje.¹ Výzkumem kreativního indexu se již také mnohé práce zabývaly, zmínit lze Vendulu Ambrožovou a její bakalářskou práci s názvem *Měření podmínek pro rozvoj kreativní ekonomiky pomocí indexu kreativity a jeho aplikace pro Českou republiku*, kde je využito upraveného indexu 3T, se kterým pracuje také tato práce. Tento výzkum se však od výše zmíněných liší tím, že se zaměřuje v oblasti kulturní politiky pouze na kulturně-politické koncepce, jejich existenci, podobu a kvalitu a následně se snaží hledat souvislosti mezi kvalitními koncepcemi a kreativním indexem, jak již bylo zmíněno.

Práce je členěna na několik částí. První kapitola nastoluje základní pojmy a teoretické přístupy. Další kapitola je metodologická a obsahuje bližší definici oblasti výzkumu a její důležitosti, hypotézy, užití metody a postupy. Kapitoly 3 a 4 jsou již praktické a věnují se podobě kulturně-politických koncepcí na úrovni krajů a krajských měst ČR a výpočtům kreativního indexu v krajích ČR. Závěrečná kapitola zhodnocuje předem stanovené hypotézy a posuzuje souvislosti mezi oběma oblastmi.

Předběžné výsledky výzkumu byly v roce 2012 prezentovány na konferenci s názvem Vienna Music Business Research Days v sekci Young Scholars' Workshop. Konferenci pořádala Universität für Music und darstellende Kunst Wien (program konference je uveden v příloze č. 1).

¹ Například: Svatava Postůvková: Kulturní politika na úrovni obcí; Monika Bajerová: Analýza kulturní politiky v ČR nebo Barbora Štěpánková: Kulturní politika obce Česká Třebová

1. ÚVOD DO PROBLEMATIKY A VYMEZENÍ ZÁKLADNÍCH POJMŮ

Jak naznačil úvod, tato práce se zabývá koncepcemi kulturní politiky na úrovni krajů a krajských měst České republiky. Následně hledá souvislosti mezi existencí těchto kvalitně zpracovaných koncepcí a indexem kreativity daného regionu. Cílem této kapitoly je vymezit základní definice pojmů, ze kterých bude práce vycházet. Vzhledem k obdobnému zaměření autorčiny bakalářské práce na kulturní politiku se u některých pojmů bude jednat pouze o stručnou definici a shrnutí teoretického východiska.

Kapitola je dělena do několika částí. Nejprve definuje kulturu a kulturní politiku, následně vymezuje strategické řízení a koncepce jako nástroj kulturní politiky. Závěrečná část je věnovaná kreativní ekonomice a kreativnímu indexu.

1.1 Kultura

Definice pojmu kultura není jednotná a existuje mnoho pojetí. Například američtí antropologové A. L. Kroeber a C. Kluckhohn ve své knize *Kultura: Kritická recenze pojetí a definice*² shrnuli téměř 200 vymezení v různých kategoriích. Jednou ze zajímavých definic z této knihy je například definice Alfréda Webera: „Kultura je způsob existence lidstva – jako je život způsobem existence protoplazmy a energie způsob existence hmoty – jakož je i výsledkem tohoto způsobu existence, totiž souhrnem kulturního vlastnictví nebo kulturními výdobytky.“³

Na kulturu je možné dívat se z pohledu antropologie, sociologie, filozofie, ekonomie a mnoha dalších vědních disciplín, přičemž každá ji pojímá odlišným způsobem (z autorů např. Škarabelová, Hamerníková, Bourdieu, Hesmondhalgh, Zahrádka, Soukup, Geertz a další). Poměrně širokým způsobem koncipuje na nadnárodní úrovni kultura Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu (dále také UNESCO): „...kultura musí být uvažována jako soubor distinktivních duchovních a hmotných, intelektuálních i citových rysů, které charakterizují společnost nebo společenskou skupinu, a že zahrnuje vedle

² KROEBER, A.L., KLUCKHOHN, C. *Kultura: Kritická recenze pojetí a definice*. 1952 (Někdy je název do češtiny překládán jako *Kritický nástin systémů a definic kultury*)

³ KROEBER, A.L., KLUCKHOHN, C. *Kritický nástin systémů a definic kultury 1*. Brno : Krajské kulturně osvětové středisko. 1969. 156s.

umění a písemnictví také způsoby života, způsoby soužití, hodnotové systémy, tradice a přesvědčení.“⁴

Tato práce vzhledem ke svému zaměření považuje za stěžejní definici kultury, která je uvedena v dokumentu s názvem Kulturní politika, vydaným Ministerstvem kultury ČR, jež na definici UNESCO navazuje, ale pojímá kulturu úžeji: „Kultura je významným faktorem života občanské společnosti, který podstatnou mírou napomáhá její integraci jako celku. Přispívá k rozvoji intelektuální, emociální i morální úrovně každého občana a plní v tomto smyslu výchovně vzdělávací funkci. Propojuje Českou republiku s vnějším světem, zároveň ji však z něj i vyděluje, charakterizuje ji v porovnání s ostatními státy. Kultura však má nejen integrační, edukativní a reprezentační funkci, ale je i významným hospodářským odvětvím. [...] Kultura plní důležitou sociální funkci.“⁵ Toto pojetí je autorkou považováno za zásadní, neboť se jedná o vymezení centrální úrovně státu v souvislosti s kulturní politikou a mělo by být tudíž přejímáno do strategických dokumentů územních samosprávných celků (dále také ÚSC) se všemi svými aspekty.

1.2 Kulturní politika

1.2.1 Veřejný sektor a definice kulturní politiky

Mnoho kulturních statků je poskytováno veřejně (cílem této práce není zhodnotit, zda oprávněně či nikoliv), kultura je proto považována za součást veřejného sektoru. Důkazem tohoto pojetí v prostředí České republiky je i zákon č. 203/2006 Sb., o některých druzích podpory kultury, který v §2 definuje veřejnou kulturní službu⁶. Veřejný sektor je potom „ta část národního hospodářství, ve které jsou ve veřejném zájmu uspokojovány potřeby společnosti a občanů formou statků prostřednictvím veřejných služeb, je

⁴ Všeobecná deklarace UNESCO o kulturní diversitě. UNESCO [online]. 2001 [cit. 2012-12-15]. Dostupný z WWW:

<http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/diversity/pdf/declaration_cultural_diversity_cs.pdf>

⁵ Kulturní politika. *Ministerstvo kultury ČR* [online]. 2001 [cit. 2012-12-15]. Dostupný z WWW: <<http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=1286>> (s. 3)

⁶ Veřejná kulturní služba je zde definována jako: Veřejnými kulturními službami jsou služby spočívající ve zpřístupňování umělecké tvorby a kulturního dědictví veřejnosti a v získávání, zpracování, ochraně, uchování a zpřístupňování informací, které slouží k uspokojování kulturních, kulturně výchovných nebo kulturně vzdělávacích potřeb veřejnosti.“ (zákon č. 203/2006 Sb., o některých druzích podpory kultury)

financována převážně z veřejných rozpočtů, je řízena a spravována veřejnou správou, rozhoduje se v ní převážně veřejnou volbou a podléhá veřejné kontrole.“⁷ Zmíněná veřejná volba, která je v praxi České republiky prováděna pomocí volených zástupců, směřuje k pojmu veřejná politika, jejíž součástí je také politika kulturní.

Ani pojem veřejná politika nemá jednotné vymezení a v interakci s různými vědními obory se k ní dá přistupovat odlišně. Například Peters definuje veřejnou politiku jako „souhrn činností vlády přímo nebo nepřímo působící na občany, operující na třech úrovních: politická rozhodnutí, produkty politiky a důsledky politiky.“⁸ Kulturní politiku můžeme analogicky obecně chápat jako: „určitý záměr v oblasti kultury, jakási obecná představa toho, jakou roli má v kultuře plnit stát a jaké priority vymezuje v odvětví kultury.“⁹ Patočka a Heřmanová (2008) vymezují kulturní politiku jako: „souhrn opatření a regulativů, kterými instituce odpovědná za rozvoj kultury [...] realizuje svoji rozvojovou strategii.“¹⁰ Kulturní politiku tedy můžeme chápat jako souhrn činností, kterými se stát, územně samosprávný celek nebo instituce snaží ovlivňovat či regulovat oblast kultury pomocí různých nástrojů za určitým cílem.

Cíle mohou být v kulturní politice různé, každý stát je definuje jinak, dle vlastních potřeb. Cíle kulturní politiky České republiky vymezuje kapitola 1.2.2. Nástroje kulturní politiky lze rozdělit, dle dokumentu s názvem Kulturní politika vydaným Ministerstvem kultury ČR, na:

- legislativní – právní vymezení, zákonné úpravy kultury jako veřejné služby a zabezpečení jejího poskytování, další legislativní úpravy např. nestátního neziskového sektoru, autorskoprávní oblast apod.,
- ekonomické – od státu ve formě přímé (jedná se o subvence, dotace atd.) a nepřímé podpory (např. daňové úlevy),
- institucionální – kulturní instituce a jejich systém,

⁷ REKTOŘÍK, J. ŠELEŠOVSKÝ, J. a kol: *Kontrolní systémy veřejné správy a veřejného sektoru*. Praha : Ekopress. 2003. ISBN 80-86119-72-6. (s. 11)

⁸ Guy B. Peters 1993 podle POTŮČEK, Martin a kol: *Veřejná politika*. Praha : Sociologické nakladatelství (SLON). 2005. ISBN 8086429504 (s. 9)

⁹ ŠKARABELOVÁ. Simona, NESHYBOVÁ. Jarmila, REKTOŘÍK. Jaroslav. *Ekonomika kultury a masmédií*, Brno : Masarykova univerzita, 2007. 210 s. ISBN 978-80-210-4267 (s. 17)

¹⁰ PATOČKA, J., HEŘMANOVÁ, E. *Lokální a regionální kultura v České republice*. Praha : ASPI, 2008. 200s. ISBN 978-80-7357-347-8 (s. 172)

- řídicí – jedná se o nástroj orgánů státní správy s cílem zachování rovného přístupu občanů ke kulturnímu bohatství,
- metodické – metodická pomoc orgánům nezávislých na orgánech státní správy.

Přístup státu ke kulturní politice se liší v závislosti na vnějších (globální politická situace, příslušnost země do určitého kulturního regionu atd.) i vnitřních faktorech (politické klima, hospodářská situace země, kulturní úroveň obyvatelstva atd.¹¹). Díky výzkumům v oblasti vzniklo několik modelů, které dělí státy podle pojetí kulturní politiky. Dle Škarabelové, Neshybové a Rektoříka (2007) první rozšířený model sestavili ekonomové Cummings a Katz v 80. letech 20. století. Ti definovali čtyři evropské modely kulturní správy: model s jedním centrálním orgánem, model, kdy je odpovědnost rozložena mezi více ministerstev, model s kvazi-autonomní organizací a manažerský (impresario) model. Dalším modelem objevujícím se v textech o kulturní politice je Hillman-Chartrandův model, který uvádí čtyři základní modely státu: Stát ulehčovatel, stát patron, stát architekt a stát konstruktér.¹² Rektořík a kol. (2007) však konstatuje, že dnes státy přebírají typické vlastnosti různých modelů a neexistují již v ryzí modelové podobě, proto zmiňuje Mangsetovo třídění nikoliv dle zevšeobecňujících modelů, ale na základě následujících kritérií:

- „Je rozhodování o kultuře a umění soustředěno do jednoho orgánu (ministerstvo), nebo je rozděleno mezi několik orgánů (ministerstev), převažuje centrální nebo decentralizovaná správa?
- Centrální orgán rozhoduje sám, nebo využívá nezávislých (expertních) poradních orgánů, pokud ano, jaké mají tyto orgány pravomoci?
- Převažuje financování z veřejných nebo soukromých zdrojů?“¹³

Kulturní politika neprobíhá jen na úrovni státu. Měla by být také předmětem zájmu na regionální i municipální úrovni, stejně tak jako na úrovni institucí. Kulturní politice se také věnují nadnárodní společnosti.

¹¹ Faktory ovlivňující kulturní politiku dle ŠKARABELOVÁ. Simona, NESHYBOVÁ. Jarmila, REKTOŘÍK. Jaroslav. *Ekonomika kultury a masmédií*, Brno : Masarykova univerzita, 2007. 210 s. ISBN 978-80-210-4267 (s. 17)

¹² např. Peková a kol. (2012), Rektořík a kol. (2007), Škarabelová, Neshybová, Rektořík (2007)

¹³ REKTOŘÍK, Jaroslav a kol. *Ekonomika a řízení odvětví veřejného sektoru*. Praha : Ekopress, s.r.o. 2007. 309 s. ISBN 978-80-86929-29-3. (s. 146)

1.2.2 Kulturní politika v České republice

Dle dokumentu Státní kulturní politika ČR 2009 – 2014 v České republice probíhá kulturní politika na několika úrovních. Jedná se o státní úroveň, úroveň krajů a úroveň obcí. Česká republika, jakožto členská země některých nadnárodních uskupení, také přebírá a zpracovává dokumenty a doporučení z této úrovně.

Státní úroveň představuje především Ministerstvo kultury ČR, které je dle zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ústředním orgánem státní správy pro:

- umění,
- kulturně výchovnou činnost,
- kulturní památky,
- pro věci církví a náboženských společností,
- pro věci tisku, včetně vydávání neperiodického tisku a jiných informačních prostředků,
- pro přípravu návrhů zákonů a jiných právních předpisů pro oblast rozhlasového a televizního vysílání,
- pro provádění autorského zákona,
- pro výrobu a obchod v oblasti kultury.¹⁴

Státní správa neprobíhá pouze na centrální úrovni, dle Patočky a Hamerníkové (2008) je pro Českou republiku charakteristický tzv. smíšený model výkonu státní správy a územní samosprávy. To znamená, že kraje a některé obce (obce s přenesenou působností) vykonávají vedle své samosprávy také státní správu v přenesené působnosti, a to dle zákona č. 128/2000 Sb., o obcích a 129/2000 Sb., o krajích a dalších speciálních zákonů. V kultuře se jedná o působnost v oblasti památkové péče apod.

„Kraje pečují o všestranný rozvoj svého území a o potřeby svých občanů. Podporují rozvoj kultury ze svých rozpočtů a plní úkoly vyplývající ze zvláštních předpisů.“¹⁵ K naplnění těchto úkolů dle Státní kulturní politiky ČR 2009 – 2014 zřizují různé instituce, jako muzea, galerie, krajské knihovny, krajská divadla,

¹⁴ Působnost ministerstva. *Ministerstvo kultury ČR* [online]. 2007 [cit. 2012-12-23]. Dostupný z WWW: <<http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=36>>

¹⁵ Státní kulturní politika České republiky 2009 - 2014. *Ministerstvo kultury ČR* [online]. 2007 [cit. 2012-12-24]. Dostupný z WWW: <<http://www.mkcr.cz/assets/kulturni-politika/kulturni-politika-fresh.pdf>> (s. 30)

orchestry či ústavy archeologické a památkové péče. Kraje dle tohoto dokumentu dále spoluvytváří finanční, koncepční a legislativní předpoklady pro rozvoj kultury v kraji a reagují na aktuální potřeby v souladu s koncepcemi vlády ČR a Ministerstva kultury ČR.

Obce obdobně jako kraje dle Státní kulturní politiky pečují o všestranný rozvoj svého území a o potřeby občanů, stejně tak podporují rozvoj kultury ze svých rozpočtů. K poskytování této veřejné služby některé obce zřizují kulturní instituce, zejména městské a obecní knihovny, galerie a muzea, městská divadla, orchestry, popřípadě jiné organizace.

Dokument Státní kulturní politika předpokládá interakci mezi všemi úrovněmi při naplňování jejich cílů. V Usnesení vlády České republiky ze dne 19. listopadu 2008 č. 1452 o Státní kulturní politice na léta 2009 až 2014 vláda výslovně „žádá představitele krajů a obcí, aby spolupracovali s ministerstvem kultury při realizaci cílů Státní kulturní politiky.“¹⁶ Při daném systému by tedy přejímání kulturní politiky, jejích koncepcí, vizí, poslání a cílů mělo probíhat dle obrázku č.1.

Na obrázku je znázorněna interakce s evropskou úrovní (zastoupená Evropskou unií, Radou Evropy, popř. OECD¹⁷ apod.), na které jsou vydávána především podpůrná opatření. „Zodpovědnost za rozkvět kultur členských států tak zůstává na národních vládách...“¹⁸, jak uvádí smlouva Evropských společenství z Nice ze dne 26. února 2001. Státní kulturní politika by měla tato opatření ve své koncepci reflektovat, stejně tak jako by měla kulturní politika na úrovni krajů ve své koncepci reflektovat vedle svých vlastních cílů také státní cíle. Podobně by měla být kulturní politika přejímána i na úroveň obcí. Šipky v obou směrech znázorňují, že při tvorbě kulturně-politických koncepcí by nemělo jít pouze o přejímání tzv. top-down způsobem, tedy z vrchu dolů, ale mělo by jít o vzájemnou interakci mezi všemi úrovněmi. Stát, kraje i obce zřizují pro naplňování svých cílů kulturní organizace, jedná se většinou

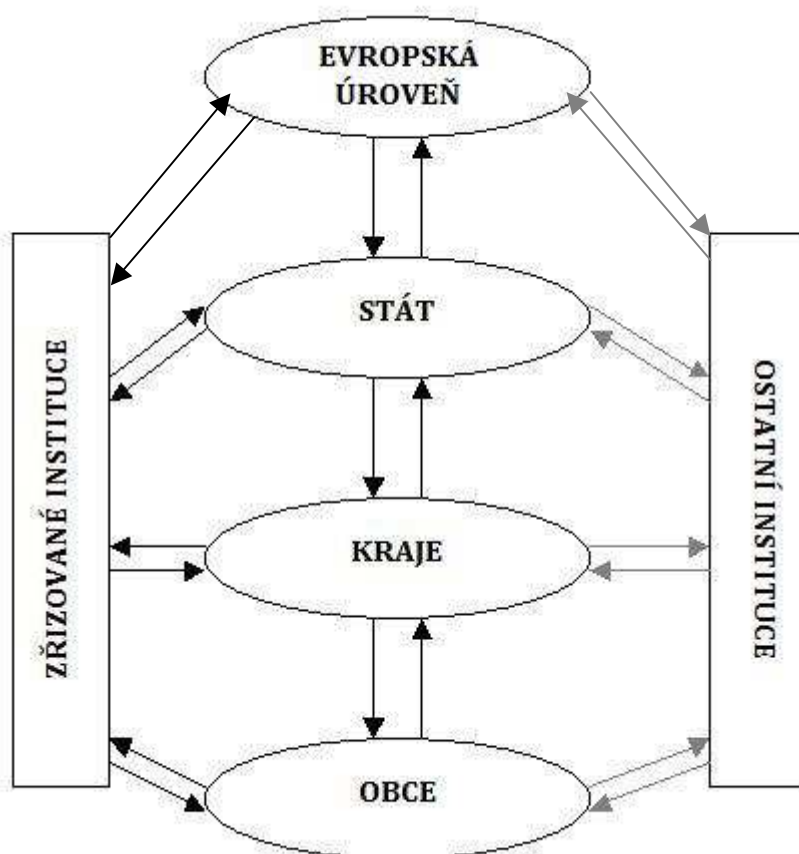
¹⁶ Státní kulturní politika České republiky 2009 - 2014. *Ministerstvo kultury ČR*[online]. 2007 [cit. 2012-12-24]. Dostupný z WWW: <<http://www.mkcr.cz/assets/kulturni-politika/kulturni-politika-fresh.pdf>> (s. 30)

¹⁷ OECD je světovou organizací

¹⁸ Státní kulturní politika České republiky 2009 - 2014. *Ministerstvo kultury ČR*[online]. 2007 [cit. 2012-12-24]. Dostupný z WWW: <<http://www.mkcr.cz/assets/kulturni-politika/kulturni-politika-fresh.pdf>> (s. 9)

o příspěvkové organizace, organizační jednotky apod. Tyto instituce by také měly přejímat kulturní politiku svého zřizovatele, aby dobře sloužily daným cílům. Žádoucí je i tvorba kulturní politiky na institucionální úrovni. Ostatní instituce, ať již nestátní neziskové organizace či organizace ziskové, nejsou na tomto systému přímo závislé. Tvůrci kulturních politik by je však do svých koncepcích měli zahrnovat jako další aktéry, díky kterým mohou naplňovat své cíle. Tyto organizace se potom snaží co nejvíce přizpůsobit cílům kulturních politik, aby byly vhodnými subjekty pro podporu ze strany státu, krajů, obcí či u těch větších z evropské úrovně.

Obrázek č. 1: Model přejímání kulturní politiky v ČR

Zdroj: autorka

Cíle kulturní politiky ČR obecně stanovuje dokument Kulturní politika z roku 2001 vydaný Ministerstvem kultury ČR následovně:

- garantovat ochranu svobody tvorby umělců a tvůrců a vytvářet podmínky pro využívání této svobody,
- vytvářet podmínky pro realizaci kulturních aktivit občanů zejména na základě občanského sdružování (spolčování),
- vytvářet podmínky pro decentralizaci rozhodování v celém kulturním systému a pro přenášení rozhodovacích procesů mimo ingerenci orgánů státní správy a jejich nezávislost i ekonomickou („umělci rozhodují sami o sobě“),
- garantovat rovnost přístupu občanů ke kulturnímu bohatství a usnadňovat tento přístup znevýhodněným společenským skupinám (menšiny, osoby se zdravotním postižením),
- garantovat ochranu kulturního dědictví a podporovat péči o ně,
- garantovat svobodný přístup občanů k informacím, podporovat výměnu informací uvnitř systému kultury, mezi systémem kultury a vnějším prostředím bez ohledu na jazykové a administrativní hranice,
- podporovat výchovu a osvětu v systému tvorby i užívání kulturních statků,
- brzdit negativní vlivy komercializace kultury.¹⁹

Tyto cíle jsou dále specifikovány pro konkrétní období v koncepci vydávané Ministerstvem kultury ČR, v tuto chvíli je aktuální Státní kulturní politika ČR 2009 – 2014. Tento dokument obsahuje vizi kulturní politiky na dané období. Ta je dále rozpracována do čtyř cílů (dimenzí), které se následně dělí do dílčích opatření a subcílů. Cíle koncepce jsou následující:

- „Cíl 1 – Ekonomická a společenská dimenze: Využít přínosů umění a kulturního dědictví a s nimi spojené kreativity pro zvýšení konkurenceschopnosti ostatních oborů a činností.
- Cíl 2 – Občanská dimenze – rozvoj osobnosti: Zvýraznit roli kultury v individuálním profesním a osobnostním růstu občanů, zejména pro rozvoj tvořivosti, kultivaci demokratických hodnot a individuálních postojů a pro posilování odpovědnosti za zděděné i vytvářené hodnoty.

¹⁹ Kulturní politika. *Ministerstvo kultury ČR* [online]. 2001 [cit. 2012-12-27]. Dostupný z WWW: <<http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=1286>> (s. 4)

- Cíl 3 – Role státu, krajů a obcí při podpoře zachování a tvorby kulturních hodnot: Poskytovat přímou i nepřímou podporu uchování existujících kulturních hodnot a nakládání s nimi, stejně jako tvorbě hodnot nových.
- Cíl 4 – Role státu při tvorbě pravidel: Vytvářet transparentní a nediskriminační prostředí pro kulturní aktivity a jejich podporu z úrovně státu, krajů a obcí.“²⁰

Dokumentu Státní kulturní politika 2009 – 2014 i dalšímu koncepčnímu a legislativnímu ukotvení kulturní politiky v České republice se autorka podrobněji věnuje ve své bakalářské práci²¹, proto zde nebudou dále rozebírány.

1.3 Strategické řízení a koncepce

Tato práce se ve své první části zabývá koncepcemi kulturní politiky, které jsou nástrojem strategického řízení a plánování, proto zde budou tyto pojmy vymezeny. Například Půček a Koppitz (2012) považují za strategické řízení na úrovni ÚSC takové řízení, „kdy jsou (1) dosahovány stanovené cíle (a jejich indikátory), přičemž tyto cíle respektují zásady udržitelného rozvoje, zásady „dobrého vládnutí“ a principy strategického řízení; cíle jsou odvozeny (a) z poslání a úkolů stanovených legislativou a (b) ze sdílených lidských hodnot (např. spravedlnost, odpovědnost, nekorupčnost, poctivost, charakter, integrita atd.) a současně (2) plánované nebo vynaložené zdroje jsou použity ekonomicky racionálně (účelně, efektivně, hospodárně) a současně (3) strategický plán je propojen s rozpočtem či rozpočtovým výhledem a cíle jsou dosahovány v souladu se stanovenými přiměřenými pravidly pro zadlužování.“²² Toto řízení považují za efektivní, naopak neefektivní řízení se vyznačuje tzv. „šuplíkovými plány“, při němž cíle „nejsou dosahovány nebo jsou stanoveny nejednoznačně, nemají měřitelné indikátory, prostředky jsou vynakládány neúčelně,

²⁰ Státní kulturní politika České republiky 2009 - 2014. *Ministerstvo kultury ČR*[online]. 2007 [cit. 2012-12-27]. Dostupný z WWW: <<http://www.mkcr.cz/assets/kulturni-politika/kulturni-politika-fresh.pdf>> (s. 12)

²¹ ŠTĚPÁNKOVÁ, Barbora. Kulturní politika obce Česká Třebová [Cultural Policy of The town of Česká Třebová]. Brno: Janáčkova akademie múzických umění v Brně, Hudební fakulta, Katedra operní režie a hudebního manažerství, 2011. 50 s.

²² PŮČEK, Milan. KOPPITZ, David. *Strategické plánování a řízení pro města, obce a regiony*. Praha : Národní síť Zdravých měst České republiky, 2012. 196s. ISBN 978-80-260-2788-1 (s. 174)

neefektivně nebo neekonomicky, cíle nejsou propojeny s rozpočtováním nebo jsou dosahovány na úkor budoucnosti atd.“²³

Strategické plánování na úrovni ÚSC chápou Půček a Koppitz (2012) jako součást strategického řízení a to zejména tu část, která se zaměřuje na analýzu a tvorbu strategického plánu. „Strategické plánování je proces posuzování současné situace města a jeho možného vývoje (analýzy, profil města, scénáře atd.) za účelem návrhu vize města a časově ohraničeného souboru cílů (a na ně navazujících aktivit či projektů), indikátorů pro měření cílů, finančních rámců (které odpovídají reálným možnostem) a pravidel pro zavedení strategického plánu do běžného chodu města.“²⁴

Jakýkoliv kvalitní strategický plán města by potom měl dle Půčka a Koppitze (2012) obecně obsahovat analytickou část a část návrhovou včetně implementačních pravidel. Obecnou strukturu zobrazuje následující tabulka.

Tabulka č. 1: Běžná struktura kvalitního strategického plánu města

Č.	Název	Popis
1	Úvod	Obsahuje proč, pro koho, jak a kým je plán zpracován, jak byl komunikován a schválen, jak navazuje na jiné dokumenty, jaký je jeho časový rámec. Jde o návod, jak s plánem pracovat.
2	Analytická část	Má dvě hlavní oblasti – profil města (údaje o městě, socioekonomické údaje, životní prostředí atd.) a SWOT analýza nebo jiný druh analýzy.
3	Návrhová část (a pravidla pro zavedení)	Obsahuje nejméně: a) Vizi města b) Cíle obce a cílové hodnoty - indikátory (počet cílů a indikátorů má být přiměřený; indikátory bývají někdy členěny na indikátory výstupu a výsledku) c) Aktivity, akční plány nebo projekty včetně odpovědností d) Finanční rámec (bez něj je plán jen souborem přání a podnětů) e) Pravidla zavedení (implementační pravidla)
4	Závěr	Zhutněné informace o strategickém plánu, kde získat další informace a způsoby komunikace podnětů.

Zdroj: Půček, Koppitz, 2012

²³ PŮČEK, Milan. KOPPITZ, David. *Strategické plánování a řízení pro města, obce a regiony*. Praha : Národní síť Zdravých měst České republiky, 2012. 196s. ISBN 978-80-260-2788-1 (s. 175)

²⁴ tamtéž (s. 175)

V oblasti kulturní politiky je velice často možné reflektovat pojem koncepce v souvislosti se strategickým plánováním. Koncepce je na rozdíl od strategie dle Ochrany a kol. (2010) „nástrojem realizace specifických strategických cílů daného aktéra (vlády, kraje, firmy apod.) a nástrojů jejich dosahování; je zpravidla jednoznačnější a určitější než strategie a podílí se na ní menší počet zúčastněných aktérů. Jde o systémový způsob řešení určitého závažného problému v dlouhodobém nebo střednědobém horizontu.“²⁵ Vláda ČR vydala v podobě Usnesení vlády č. 10 ze dne 3.1.2001 metodiku, která se věnuje koncepcím a jejich tvorbě. Tato metodika upravuje:

- časový horizont,
- formální strukturu,
- stanovování finančních nároků,
- proces aktualizace,
- základní princip zpracování,
- programy.

Dle této metodiky by struktura koncepcí měla vypadat následovně:

- analýza současného stavu:
 - základní vývojové tendence uplynulého období a jejich vyhodnocení;
 - silné a slabé stránky, rizika a příležitosti (SWOT analýza);
 - vyhodnocení účinnosti stávajících rozvojových programů, tj. porovnání jejich nákladů s přínosy, zda bylo dosaženo zamýšlených účinků, případně s jakými modifikacemi,
- koncepce:
 - stanovení cílů rozvoje včetně určení priorit, a to nejenom v poloze kvalitativní, ale tam, kde je to možné, i kvantitativní;
 - identifikaci cílů, které vyžadují spolupráci více ministerstev a případně cílů, které jsou nekompatibilní s cíli koncepcí jiných ministerstev;
 - specifikaci programů, které konkretizují realizaci koncepce v jednotlivých dílčích oblastech;

²⁵ OCHRANA, František a kol, *Strategické řízení ve veřejné správě a přístupy k tvorbě politiky*. Praha : MATFYZPRESS. 2010. 193s. ISBN 978-80-7378-130-9 (s. 54)

- o kvantifikaci nároků na finanční zdroje;
- o očekávané důsledky koncepcí a programů v jednotlivých letech, a to i v průřezových oblastech jako je oblast životního prostředí a oblast sociální (zaměstnanost), pokud je to možné i v kvantitativní podobě;
- o regionální rozměr koncepce;
- o legislativní a nelegislativní opatření, která koncepce vyžaduje.

Podobným způsobem přistupuje k náplni koncepcí také Ochrana a kol. (2010), jak zobrazuje následující tabulka.

Tabulka č. 2: Obsah a struktura dokumentu zvaného koncepce

Tématická část	Obsah a výstupy	Výstup
Analytická část	Identifikace výchozího stavu	Analytická studie (může předcházet zpracování koncepce)
Návrhová část	Cíle koncepce	Stanovuje zadavatel
	Varianty dosažení cílů (klady a slabé stránky jednotlivých variant)	Vypracovává koncepční tým
	Realizační termíny a způsoby jejich kontroly	Navrhuje koncepční tým s přihlédnutím na případné stanovení termínů zadavatelem
	Podmínky a předpoklady realizace jednotlivých variant	Navrhuje koncepční tým v rámci vypracované koncepce
	Analýza dopadů navrhované koncepce (včetně nároků na zdroje)	Provádí se metodou RIA a metodami nákladově užitkové analýzy. Vypracovává koncepční tým
	Rizika jednotlivých variant a způsob jejich řešení	Má formu analýzy rizik a návrhů na jejich eliminaci. Vypracovává koncepční tým
	Kompetence k realizaci	Navrhuje koncepční tým
Posuzovací část	Posouzení návrhu variant zadavatelem	Rozhodnutí zadavatele o dalším postupu

Zdroj: Ochrana a kol. 2010

V praxi České republiky není vždy jasné, zda jsou dokumenty kulturní politiky vydávané krajem či krajským městem koncepcí, strategickým plánem, akčním plánem apod. Následující tabulka č. 3 tedy zhrnuje body zmíněných tří přístupů, aby bylo patrné, kde se překrývají.

Tabulka č. 3: Přístupy k podobě strategického dokumentu

Přístup	Půček, Koppitz, 2012	Metodika Vlády ČR	Ochrana, 2010
Tématická část			
Úvod	proč, pro koho, jak a kým je plán zpracován, jak byl komunikován a schválen, jak navazuje na jiné dokumenty, jaký je jeho časový rámec		
Analytická část	profil města	základní vývojové tendence uplynulého období a jejich vyhodnocení	Identifikace výchozího stavu
	SWOT analýza nebo jiný druh analýzy	SWOT analýza vyhodnocení účinnosti stávajících rozvojových programů	
Návrhová část (koncepce)	Vize města	stanovení cílů rozvoje včetně určení priorit	Cíle koncepce
	Cíle obce a cílové hodnoty - indikátory	identifikace cílů, které vyžadují spolupráci více ministerstev a případně cílů, které jsou nekompatibilní s cíli koncepcí jiných ministerstev	Varianty dosažení cílů
		specifikaci programů, které konkretizují realizaci koncepce v jednotlivých dílčích oblastech	Realizační termíny a způsoby jejich kontroly
	Aktivity, akční plány nebo projekty včetně odpovědností	kvantifikaci nároků na finanční zdroje	Podmínky a předpoklady realizace jednotlivých variant
		očekávané důsledky koncepcí a programů v jednotlivých letech	Analýza dopadů navrhované koncepce (včetně nároků na zdroje)
	Finanční rámec	regionální rozměr koncepce	Rizika jednotlivých variant a způsob jejich řešení
Pravidla zavedení	legislativní a nelegislativní opatření, která koncepce vyžaduje	Kompetence k realizaci	

Posuzovací část (závěr)	Zhuťněné informace o strategickém plánu, kde získat další informace a způsoby komunikace podnětů.		Posouzení návrhu variant zadavatelem
----------------------------	---	--	--------------------------------------

Zdroj: autorka dle Půček, Koppitz (2012), Usnesení vlády č. 10 ze dne 3.1.2001 a Ochrana a kol., (2010)

Je důležité podotknout, že všechny zmíněné přístupy pracují s obecnou formou strategického dokumentu. Metodika, která by blíže určovala podobu koncepce kulturní politiky, nebyla vypracována (pokud je autorce známo). Následně bude tedy s využitím výše nastíněných přístupů vymezeno, co by měl obsahovat jakýkoliv strategický dokument kulturní politiky:

- analytická část
 - identifikace výchozího stavu a profil města (poslání v oblasti kultury + SWOT analýza, popřípadě další vhodná analýza př. SLEPT, PESTEL),
 - vyhodnocení dosavadních strategických dokumentů (předpokládá se kontinuita),
- návrhová část
 - stanovení cílů – ideálně v návaznosti vize – cíle – opatření a s ohledem na strategické dokumenty vyššího stupně veřejné správy,
 - stanovení cílových hodnot – stanovení měřitelných indikátorů jednotlivých cílů,
 - stanovení kompetencí – kdo je za daný cíl zodpovědný a do kdy má být splněn (popřípadě stanovení kontrolních termínů),
 - finanční rámec – stanovení nákladů požadovaných na splnění cíle a určení zdrojů (odkud se bude čerpat),
 - zhodnocení očekávaných důsledků plánu – je možné provést analýzu rizik a dopadů,
 - implementační pravidla – způsob, jakým bude plán přijímán, legislativní rámec apod..

Pokud je u strategického dokumentu zpracováván úvod a závěr, měl by obsahovat zejména zhuťněné informace o strategickém plánu, proč a jakým

způsobem je přijímán, jak byl schválen, jak bude komunikován a kde je možné získat více informací.

1.4 Kreativní ekonomika a kreativní index

1.4.1 Vývojové tendence kreativní ekonomiky a vymezení pojmu

Kreativní ekonomika se objevuje jako poměrně nové ekonomické paradigma. Dle Kloudové a kol. (2010) poprvé použil pojem kreativní ekonomika John Howkins ve své knize *The Creative Economy* až v roce 2001. Kořeny tohoto fenoménu však sahají mnohem dále do historie. Zatímco Kloudová a kol. (2010) popisuje vznik kreativní ekonomiky jako přirozený vývoj – od „zemědělské“ ekonomiky, kde byla klíčovým zdrojem půda, přes „průmyslovou“ ekonomiku, kde byly význačné přírodní zdroje, práce, kapitál a úroveň technologií, informační ekonomiku, která se vyznačuje vysokým podílem informačních a komunikačních technologií, znalostní ekonomiku, která je založená na významu využívání znalostí až po ekonomiku kreativní, ve které je významným zdrojem kreativita jedince – někteří další autoři (např. Cikánek, 2009; Neuwirth, 2011) více akcentují souvislost se vznikem kulturních a kreativních průmyslů.

Dle Cikánka (2009) kulturní průmysl jako první definovali sociologové Frankfurtské školy Theodor Adorno a Max Horkheimer v 30. a 40. letech minulého století jako výsledek kritiky masové kultury. Pojem kultura chápali jako tzv. vysoké umění, které dle nich bylo komodizováno, kultura „ztratila schopnost být utopickou bojovnicí za lepší život a kritičkou stávajících poměrů. [...] Stala se z ní věc, kterou lze kupovat a prodávat. Kultura a průmysl měly být podle Adorna s Horkheimerem [...] velmi vzdálené protipóly, avšak v moderní demokratické a kapitalistické společnosti došlo k jejich podivnému propojení – odtud vznik termínu kulturní průmysl.“²⁶ Koncem 60. let minulého století navázali dle Cikánka (2009) na tento koncept francouzští sociologové a následně také světová organizace UNESCO, pozměnil se název i nazírání. Kulturní průmysl byl rozšířen na kulturní průmysly v množném čísle, neboť dle francouzského sociologa Miège „kulturní průmysly představují velice rozmanité

²⁶ CIKÁNEK, Martin. *Kreativní průmysly příležitost pro novou ekonomiku*. Praha : Institut umění . Divadelní ústav. 2009. 79s. ISBN 978-80-7008-231-7 (s. 13)

spektrum oborů lidských činností, z nichž každý má svou vlastní logiku a organizuje se podle jiných principů.“²⁷

Dalším důležitým zvratem na cestě ke kreativním průmyslům a ekonomice byly dle Cikánka (2009) koncepty cultural quarters policies, z kterých se později vyvinuly koncepce kreativních měst a kreativních klastrů. Cultural quarters policies vznikaly od poloviny 80. let minulého století jako vyústění konfrontací mezi kulturními politikami a kulturními průmysly. Začíná se totiž objevovat požadavek, aby kultura placená z peněz daňových poplatníků měla co nejširší záběr a neomezovala se pouze na tzv. vysoké umění. Společně s tím se začíná také objevovat trend využití cultural quarters policies jako nástroje regenerace deprivovaných městských částí, měst nebo regionů.

Od koncepcí kreativních měst a kreativních klastrů (založených na teorii podnikatelských klastrů) nebylo již dle Cikánka (2009) daleko ke vzniku konceptu průmyslů kreativních. Termín kreativní průmysly se poprvé objevuje v roce 1994 v Austrálii a následně je pak přejímán ve Velké Británii, kde byla vládně ustanovena mezirezortní pracovní skupina pro kreativní průmysly (Creative Industries Taskforce). Kreativní průmysly se ve Velké Británii staly dle Cikánka (2009) revitalizačním řešením pro města a regiony s upadajícím těžkým průmyslem.

Kreativní ekonomika je potom dle Kloudové a kol. (2010) založená na kreativním průmyslu. Teoretické vymezení tohoto konceptu je však velice složité, ačkoliv se jím zabývá mnoho autorů (mimo jiné: Throsby, Florida, Howkins, Hartley, Hesmondhalgh). Neuwirth ve své stati o kreativní ekonomice uvádí, že vzhledem k sémantické nejednotnosti pojmů a dynamickým změnám, které v oblastech kreativních průmyslů neustále nastávají, je velice těžké tento koncept nějak teoreticky pojmut či legislativně ukotvit a uvádí: „At this stage it is unclear whether it constitutes a mere buzzword, a pipe dream, a policy catchword or in fact an accurate description of the recent trends in the way the present world economy works.“²⁸ Shodným znakem všech definic však zůstává

²⁷ CIKÁNEK, Martin. *Kreativní průmysly příležitost pro novou ekonomiku*. Praha : Institut umění . Divadelní ústav. 2009. 79s. ISBN 978-80-7008-231-7 (s.15)

²⁸ NEUWIRTH, Rostam. (De-) Regulation the Creative Economy. In *Creative and Knowledge Society*. [online]. 2011. Ročník 1. Číslo 1. s.44-62. [cit. 2013-01-29]. ISSN 1338-5283. Dostupný z WWW: <<http://www.degruyter.com/view/j/cks.2011.1.issue-1/v10212-011-0004-6/v10212-011-0004-6.xml>> volný překlad autorky: V této fázi není jasné, zda se jedná o pouhé

velký význam přikládáný lidské kreativitě, která se zde objevuje jako důležitý zdroj. Kreativitu potom Kloudová a kol. (2010) shrnutím různých přístupů definuje jako: „schopnost tvořit, přicházet s novými nápady. Je projevem lidské inteligence ve spojení se znalostmi a kreativním myšlením. Lidská kreativita se může projevovat v oblasti vědecké, ekonomické či umělecké.“²⁹

Tato práce bude při pojetí kreativní ekonomiky vycházet z definice kreativních průmyslů (neboť dle Kloudové a kol. (2010) je na nich založena) publikované ve zprávě organizace KEA European Affairs, která byla vypracována pro Evropskou komisi. Toto pojetí je založené na původní metodice Ch. D. Throsbyho a jeho modelu soustředných kruhů. Definicí Evropské komise znázorňuje následující tabulka.

Tabulka č. 4: Zobrazení kulturního a kreativního sektoru dle metodiky KEA

	Oblasti	Odvětví	Pododvětví
Kulturní sektor	Oblast tradičního umění	Výtvarné umění	Řemesla, malířství, sochařství, fotografie
		Scénická umění	Divadlo, tanec, cirkus, festivaly
		Kulturní dědictví	Muzea, knihovny, archeologická naleziště, archivy
	Oblast kulturních průmyslů	Film a video	
		Televize a rozhlas	
		Videohry	
		Hudba	Hudební průmysl, živá hudební vystoupení
	Knihy a tisk		
Kreativní sektor	Oblast kreativních průmyslů	Design	Módní průmysl, grafický design, design interiérů, průmyslový design
		Architektura	
		Reklamní průmysl	
	Oblast příbuzných odvětví	Výrobci PC, MP3 přehrávačů atd.	

Zdroj: KEA. European Commission dle Kloudová a kol. (2010)

Z tohoto pojetí kreativní ekonomiky je velice dobře patrné, jak velký prostor v něm zabírají právě kulturní průmysly, které se kulturní politika snaží

módní slovo, nesplnitelný sen, politický slogan nebo se ve skutečnosti jedná o přesný popis současných trendů způsobem, jímž funguje současná světová ekonomika.

²⁹ KLOUDOVÁ, Jitka a kol. *Kreativní ekonomika*. Praha : Grada Publishing. 2010. 224s. ISBN 978-80-247-3608-2 (s. 25)

ovlivňovat, proto je pro tuto práci, která bude v druhé části hledat souvislosti mezi kulturní politikou a kreativním indexem, jako faktorem rozvoje kreativní ekonomiky, považováno za nejvhodnější.

1.4.2 Kreativní index

Kreativní index je nástroj, pomocí kterého lze měřit podmínky pro rozvoj kreativní ekonomiky. Tuto metodu měření sestavil Richard Florida definováním 3T indexu (Creativity index). „Florida považuje kreativní index za ukazatel toho, jak si který region celkově vede v kreativní ekonomice, a zároveň jej považuje za barometr předpovídající dlouhodobější ekonomický potenciál regionu.“³⁰ Tento svůj předpoklad staví dle Cikánka (2009) na názoru, že koncentrace příslušníků kreativní třídy dramaticky ovlivňuje konkurenceschopnost jednotlivých regionů. Kloudová (2009) uvádí další Floridův předpoklad, že „kreativní lidé upřednostňují místa, která se liší, jsou tolerantní a otevřená novým myšlenkám a kde dochází ke koncentraci kreativního kapitálu v regionu.“³¹

Floridův index 3T je sestaven na třech faktorech, a to talentu, technologii a toleranci. Tyto faktory definuje pomocí dalších pomocných indexů, tak jak je uvedeno v následující tabulce.

Tabulka č. 5: Kreativní index 3T dle Floridy

Index talentu Index lidského kapitálu Index kreativní třídy	Procento populace s vysokoškolským titulem Koncentrace kreativní třídy
Index technologie Index inovace High-tech index	Počet patentů na osobu Procento výstupu odvětví high-tech oblasti na celkovém výstupu
Index tolerance Gay index Bohemian index Index imigrace	Počet gayů v regionu na celkový počet obyvatel regionu Populace s uměleckým zaměřením v regionu Měří procento imigrantů v regionu

Zdroj: Kloudová (2009)

³⁰ CIKÁNEK, Martin. *Kreativní průmysly příležitost pro novou ekonomiku*. Praha : Institut umění . Divadelní ústav. 2009. 79s. ISBN 978-80-7008-231-7 (s. 45)

³¹ KLOUDOVÁ, Jitka. Kreativní ekonomika a její měření. In *Journal of Economics*. SAS. 2009. Ročník 57. Číslo 3. s.247-262. ISSN 0013-3035

Kromě indexu 3T Richarda Floridy existují ještě další modely pro měření podmínek pro rozvoj kreativní ekonomiky. Z dalších metodik je to například Euro-creativity model, který je rozpracováním 3T modelu nebo model 5C. Tato práce bude pracovat s modelem indexu 3T Richarda Floridy, v úpravě pro prostředí České republiky, kterou provedla Jitka Kloudová. Metodologie je osvětlena v kapitole č. 2. Metodologie.

2. METODOLOGIE

Metodologická kapitola je v případě této práce velmi důležitá, neboť je zde užito několika specifických metod, které by měly být objasněny. Cílem této kapitoly je přiblížit oblast výzkumu a vysvětlit důležitost daného tématu. Definovány zde budou cíle výzkumu, hypotézy, v neposlední řadě také výzkumné metody a zkoumané subjekty. Zmíněny jsou i limity výzkumu.

2.1 Oblast a cíle výzkumu

V první části se práce zabývá kulturní politikou, která je nástrojem státu respektive územně samosprávných celků či přímo kulturních institucí k regulaci jejich činností v kultuře. O to, zda je regulace zejména ze strany veřejného zřizovatele oprávněná či nikoliv nebo do jaké míry by tyto orgány měly kulturu regulovat, existují neustále spory. V této práci není pro posouzení oprávněnosti těchto postupů prostor, avšak autorka práce v tuto chvíli, kdy v roce 2011 bylo veřejným zřizovatelem spravováno 87,8 % kulturních subjektů, považuje kulturní politiku za nezbytný prostředek k regulaci těchto veřejných struktur. Čímž se v žádném případě nevyhraňuje vůči jiným formám organizování kultury (např. přenesení zajišťování některých služeb na soukromé subjekty). Následující tabulka uvádí počet kulturních subjektů spravovaných veřejným zřizovatelem v České republice.

Tabulka č. 6: Kulturní subjekty spravované veřejným zřizovatelem v roce 2011

Subjekty	Počet celkem	Zřizovaných veřejným subj.	% zřizovaných veřejným subj.
Muzea, galerie, památníky	490	388	79,2
Památkové objekty	295	194	65,8
Divadla	153	41	26,8
Hudební soubory	45	12	26,7
Jednotky v oblasti architektury a výtvarného umění	314	99	31,5
Festivaly	386	115	29,8
Knihovny	5408	5405	99,9
Hvězdárny a planetária	48	29	60,4
Kulturní domy, centra volného	493	418	84,8

času,...			
Celkem:	7 632	6 701	87,8

Zdroj: Autorka dle NIPOS Statistika kultury díl I.-IV.

V druhé části práce autorka zkoumá kreativní ekonomiku, často zmiňovaný fenomén, se kterým lze v rámci kulturní politiky pracovat (Cikánek, 2009; Kloudová a kol., 2010; Hesmondhalgh, 2007; a další). Tyto snahy pak ústí v koncepty kreativních měst, rozšířené zejména v Británii, ale i například v rámci projektu Evropské hlavní město kultury.

Popularitu konceptu kreativní ekonomiky dokládají mnohé studie a výzkumy v této oblasti, které se snaží dokládat jeho důležitost. Na příklad Florida (dle Kloudová, 2009) uvádí, že „v průběhu 20. století došlo v USA k nárůstu počtu pracovníků kreativní třídy ze 3 milionů pracovníků v roce 1900 na více než desetinásobek. Z původního 10 % podílu kreativní třídy na celkové pracovní síle v roce 1990 se v průběhu minulého století zvýšil jejich podíl na 30 %. Můžeme také sledovat úbytek dělnické třídy ve prospěch kreativní třídy.“³² Kloudová uvádí i další výsledky studií: „Podle výsledků průzkumu EU (Wiesand a Söndermann, 2005) odhadovaný počet zaměstnaných v kreativním sektoru v EU je více než 4,7mil. lidí, což je 2,5 % z celkového počtu pracovní síly v EU. Pro srovnání, v USA v roce 2000, lidí pracujících v kreativní třídě bylo 38 mil., což je přibližně 30 % celkové pracovní síly, a jejich příjmy činily 50 % z celkových platů v USA.“³³

Shrneme-li výše zmíněné, práce zkoumá dvě dílčí oblasti, mezi kterými v závěru hledá souvislosti. Kreativní index, způsob měření podmínek pro rozvoj kreativní ekonomiky v regionu, a kulturní politiku, jakožto nástroj regulace kultury potažmo kulturních průmyslů v regionu, tedy velké části kreativní ekonomiky, která by potom měla být schopna zvyšovat a zlepšovat podmínky pro její rozvoj. Tato práce tedy sleduje, zda regiony s kvalitně zpracovaným dokumentem kulturní politiky, který je v praxi využíván, dosahují vyššího indexu kreativity, tedy lepších podmínek pro rozvoj kreativní ekonomiky.

³² Florida dle KLOUDOVÁ, Jitka. Kreativní ekonomika a její měření. In *Journal of Economics*. SAS. 2009. Ročník 57. Číslo 3. s.247-262. ISSN 0013-3035 (s. 2)

³³ tamtéž (s. 3)

Práce má následující cíle:

1. Zmapovat existenci kulturně-politických dokumentů na úrovni krajů a krajských měst České republiky.
2. Analyzovat existující dokumenty dle předem stanovených kritérií a posoudit jejich kvalitu.
3. Vypočítat index kreativity za rok 2011 na úrovni krajů České republiky.
4. Posoudit, zda existuje souvislost mezi existencí kvalitního dokumentu kulturní politiky a indexem kreativity na úrovni krajů.

2.2 Hypotézy výzkumu

Z výše zmíněných cílů byly definovány následující hypotézy, které tato práce ověří:

Hypotéza č. 1: *Koncepci kulturní politiky jako jeden z nástrojů pro úspěšné strategické řízení v oblasti kultury vypracovávají všechny kraje a krajská města.*

Hypotéza č. 2: *Obsahy koncepcí zpracovaných na úrovni krajů a krajských měst dodržují pravidla a podobu strategického dokumentu.*

Hypotéza č. 3: *Kraje s kvalitně zpracovanými koncepcemi kulturní politiky dosahují vyšších hodnot kreativního indexu.*

Jednotlivé hypotézy na sebe logicky navazují, tomu odpovídá i struktura práce.

2.3 Metoda výzkumu

Tato práce využívá kvantitativního výzkumu. Dle Dismana (2002) je „logika kvantitativního výzkumu deduktivní. Na začátku je problém existující buď v teorii nebo sociální realitě. Tento problém je přeložen do hypotéz. Ty jsou základem pro výběr proměnných. Sebraná data jsou použita pro testování hypotéz a výstupem kvantitativního výzkumu je soubor přijatých nebo

zamítnutých hypotéz.“³⁴ Stejně bude postupovat i tato práce. Díky této metodě bude výsledek zobecnitelný na úrovni České republiky.

2.4 Metody sběru dat a analýzy dat

2.4.1 Část kulturně-politických koncepcí

Část zkoumající kulturně-politické koncepce využívá několika metod. Kraje a krajská města mají své dokumenty kulturní politiky umístěny na svých webových stránkách, v první fázi sběru dat je využito těchto informací. Ty jsou dále podpořeny dotazníkovým šetřením směřovaným k vedoucím odborů kultury, otázky se týkají existence dokumentů kulturní politiky a zjišťují další doplňkové informace. Konkrétní dotazník lze nalézt v příloze č. 2.

Dále je využito zejména metody deskripce, komparace a analýzy, kdy jsou v existujících dokumentech sledovány následující parametry:

1. aktuálnost,
2. doba, na kterou je koncepce zpracována,
3. zpracování koncepce - dle metodologie vycházející z teoretických přístupů uvedené v kapitole 1.3 Strategické řízení a koncepce,
4. vyrovnanost oblastí kultury, kterým se koncepce věnuje - užito bylo rozdělení kulturních průmyslů Evropské komise, jež je uvedeno v tabulce č. 4 v kapitole věnující se kreativní ekonomice.

Dle těchto parametrů vycházejících z teorie jsou koncepce analyzovány. Pokud budou odhaleny některé problematické oblasti, bude jim přiřazen kritický faktor (1 nedůležitý – 10 kritický), tedy bude ohodnocena závažnost konkrétního odhaleného problému. Všechny koncepce potom budou hodnoceny v těchto problematických oblastech, a to 0 pokud problematickou oblast nebudou vykazovat a 1 pokud ano. Hodnocení v jednotlivých problémových oblastech budou vynásobena kritickým faktorem daných oblastí. Následný celkový součet bude znázorňovat míru problematičnosti jednotlivé koncepce.

2.4.2 Část kreativního indexu

Část věnující se výpočtu kreativního indexu využívá metody 3T Richarda Floridy, kterou ve své studii rozpracovala a upravila pro české prostředí Jitka

³⁴ DISMAN, Miroslav. *Jak se vyrábí sociologická znalost*. Praha : Karolinum. 2002. 374 s. ISBN 80-246-0139-7. (s. 286)

Kloudová. Níže uvedená metodologie tedy vychází z článku Kloudové Kreativní ekonomika a její měření.³⁵ Dílčí a pouze upřesňující informace byly také čerpány z bakalářské práce Venduly Ambrožové s názvem Měření podmínek pro rozvoj kreativní ekonomiky pomocí indexu kreativity a jeho aplikace pro Českou republiku.

Původní Floridův 3T index byl Kloudovou upraven pro prostředí České republiky dle následující tabulky.

Tabulka č. 7: 3T index v úpravě pro Českou republiku

Index talentu	
Index lidského kapitálu	Podíl populace s vysokoškolským vzděláním na celkovém počtu obyvatel
Index kreativní třídy	Podíl kreativních zaměstnání na celkové zaměstnanosti
Index technologie	
Index inovace	Počet přihlášek patentů na počet obyvatel v regionu
Index výzkumu a vývoje	Podíl nákladů na výzkum a vývoj k celkovému HDP
Index tolerance	
Gay index	Podíl registrovaných partnerství v regionu na celkovém počtu obyvatel regionu
Index imigrace	Podíl zahraničních imigrantů v regionu na celkovém počtu obyvatel regionu

Zdroj: autorka dle Kloudová, 2009

Nejprve byly vypočítány dílčí indexy a dle nich byly kraje seřazeny od nejlepšího k nejhoršímu. Kraji s nejvyšším skóre byl přidělen index s hodnotou 14, což odpovídá počtu krajů České republiky. Ostatním krajům pak bylo přiděleno bodové ohodnocení přiměřené vzdálenosti od nejlepšího indexu. Dílčí indexy byly následně sečteny, čímž byla indexům dána stejná váha a bylo utvořeno výsledné pořadí všech krajů. Index vyjadřuje vzdálenost od nejlepšího kraje, tudíž může být interpretován pouze ve vztahu mezi těmito čtrnácti kraji.

Pro sběr dat k dílčím indexům bylo využito údajů českého statistického úřadu za rok 2011 a statistiky Gay iniciativy. Jediná úprava metody Kloudové byla provedena v údajích k zaměstnanosti v kreativní třídě. Zatímco Kloudová užívá k vyjádření 2. třídu zaměstnání dle klasifikace KZAM, v této práci je použita 2. třída zaměstnání dle klasifikace CZ-ISCO, která v roce 2011 klasifikaci KZAM nahradila.

³⁵ KLOUDOVÁ, Jitka. Kreativní ekonomika a její měření. In *Journal of Economics*. SAS. 2009. Ročník 57. Číslo 3. s.247-262. ISSN 0013-3035

2.5 Zkoumané subjekty

Zkoumanými subjekty jsou kraje a krajská města ČR, která jsou pro přehlednost uvedena v následující tabulce.

Tabulka č. 8: Kraje a krajská města České republiky

Kraj	Krajské město
Hlavní město Praha	Praha
Středočeský	Praha
Jihočeský	České Budějovice
Plzeňský	Plzeň
Karlovarský	Karlovy Vary
Ústecký	Ústí nad Labem
Liberecký	Liberec
Královehradecký	Hradec Králové
Pardubický	Pardubice
Vysočina	Jihlava
Jihomoravský	Brno
Olomoucký	Olomouc
Zlínský	Zlín
Moravskoslezský	Ostrava

Zdroj: Autorka dle Asociace krajů ČR

2.6 Limity výzkumu

Každý výzkum s sebou nese určité limitující faktory, zde jsou spojeny s kvantitativní metodou výzkumu zde zvolenou. Dle Dismana (2002) dokáže kvantitativní výzkum reflektovat data mnoha subjektů, avšak díky tomu se často redukuje počet pozorovaných proměnných a počet vztahů sledovaný mezi těmito proměnnými. I tento výzkum musí počítat s touto redukcí a omezil se proto pouze na zkoumání kulturně-politických koncepcí, jako na jeden z několika nástrojů strategického řízení, avšak sleduje ho na úrovni všech krajů ČR i krajských měst. Nemůže však již reflektovat další trendy v kulturní politice, neboť toto téma je velice rozsáhlé a široké, i když velmi zajímavé. Pro zkoumání účinnosti těchto koncepcí se tento výzkum zaměřuje na jejich vztah s kreativním indexem, ačkoliv i zde by mohlo být sledováno více vztahů, například vztah mezi dobře formulovanou koncepcí a výdaji z veřejných i neveřejných zdrojů v kultuře apod.

Další limit se týká části kreativního indexu, který je kvůli použité metodě porovnatelný pouze mezi kraji ČR. Metoda je nastavena tak, že výsledky nelze porovnávat se zahraničními výzkumy.

3. KULTURNĚ-POLITICKÉ KONCEPCE

Následující kapitola je praktická a klade si za cíl popsat výzkum v oblasti kulturně-politických koncepcí. Členěna je do několika částí. V první části se věnuje kulturně-politickým koncepcím na krajské úrovni. Následně je zhodnocena také úroveň krajských měst a v závěru je na základě odhalených problematických oblastí vytvořen hodnotící rámec pro všechny koncepce, které jsou poté vyhodnoceny.

3.1 Kulturně-politické koncepce na úrovni krajů

Výzkum v oblasti krajů ukazuje, že každý kraj má vypracovaný dlouhodobý program rozvoje kraje, ve kterém se kulturou více či méně zabývá. Pouze některé kraje mají zpracovanou koncepci kulturní politiky. Některé další mají zpracovanou koncepci zabývající se pouze určitou oblastí kultury (památková péče, muzejnictví, galerijnictví apod.). Situaci v roce 2012 zobrazuje tabulka č. 9, pro srovnání je zde uveden i stav před rokem 2009 tak, jak ho mapuje Státní kulturní politika České republiky 2009 – 2014.

Tabulka č. 9: Existence kulturně-politických koncepcí na úrovně krajů v roce 2012 a 2009

Kraj	Rok 2012	Rok 2009
Hlavní město Praha	Koncepce kulturní politiky	Koncepce kulturní politiky
Středočeský	Koncepce muzeí a galerií, koncepce podpory knihoven	Koncepce muzeí a galerií
Jihočeský		
Plzeňský	Koncepce rozvoje muzeí, koncepce památkové péče	Koncepce památkové péče
Karlovarský	<i>Koncepce se připravuje</i>	
Ústecký		Strategie rozvoje kultury a památkové péče
Liberecký	Koncepce sbírkotvorné činnosti muzeí a Oblastní galerie Liberec	Koncepce kultury
Královehradecký	Koncepce péče o památkový fond, <i>koncepce rozvoje kultury se připravuje</i>	
Pardubický	Koncepce muzejnictví, koncepce péče o památkový	Koncepce státní památkové péče

	fond, koncepce podpory státní památkové péče	
Vysočina		
Jihomoravský	Koncepce podpory kultury , koncepce zachování a obnovy kulturních památek	Koncepce zachování a obnovy kulturních památek
Olomoucký	Koncepce rozvoje kultury a památkové péče	Koncepce kultury
Zlínský	Koncepce rozvoje kultury , koncepce rozvoje místní kultury, koncepce rozvoje kulturních zařízení, koncepce účinnější podpory památkové péče	Koncepce rozvoje kultury
Moravskoslezský	Koncepce podpory památkové péče	

Zdroj: autorka dle vlastního šetření

Z tabulky je patrné, že před rokem 2009 mělo vytvořenou koncepci kulturní politiky pět krajů a další čtyři kraje měly zpracovanou koncepci alespoň některé oblasti kultury. V roce 2012 měly zpracovanou koncepci kulturní politiky pouze čtyři kraje. Dalších šest krajů však mělo zpracovanou koncepci v určité kulturní oblasti (přičemž Zlínský kraj měl zpracovanou koncepci kulturní politiky i koncepce v dalších dílčích oblastech, stejně tak Jihomoravský kraj, který samostatně zpracovává oblast památkové péče). Ve dvou případech kraj na tvorbě koncepce kulturní politiky pracuje.

3.1.1 Obsahová struktura koncepcí kulturní politiky

Koncepce kulturní politiky, které se zabývají kulturou jako celkem, byly podrobně analyzovány dle předem stanovených kritérií uvedených v kapitole Metodologie. Podrobná analýza jednotlivých koncepcí na úrovni krajů je uvedena v příloze č. 3.

Výsledky analýzy ukazují, že pouze dvě z těchto čtyř koncepcí jsou aktuální, tedy probíhá období, pro které jsou určeny. Jedna koncepce a to koncepce Zlínského kraje nemá určené období platnosti a jedna koncepce, a to Olomouckého kraje, již není aktuální, ačkoliv na webovém portálu kraje je stále uvedena jako platná. Průměrná doba, na kterou jsou koncepce zpracovávány, je 5,3 roků. Období bylo určeno ze tří koncepcí, ve kterých bylo

možno jej zjistit a zhruba odpovídá metodice střednědobých koncepcí Vlády ČR, která stanovuje šestiletý horizont.

Největšími nedostatky v analytické části je možno na úrovni krajů označit neexistenci nebo vágní definici poslání či vize v oblasti kultury. Téměř ve všech případech, s jedinou výjimkou, ve strategii chybělo vyhodnocení předchozích strategických dokumentů, což však může být způsobeno jejich dřívější neexistencí. Mezi dalšími problémy byla identifikována obecná specifikace bodů SWOT analýzy. SWOT analýza také nebyla v žádném z případů doplněna vyhodnocující maticí.

Výraznější nedostatky byly odhaleny v návrhové části. Největším problémem se zdá být definování konkrétních cílů, ve většině koncepcí jsou cíle definovány příliš obecně či vágně. Ve většině koncepcí také chybí stanovení, kdo za plnění cílů zodpovídá a v jakém časovém horizontu mají být plněny. Pouze v jedné koncepci je uveden finanční rámec, tedy stanovení nákladů potřebných k plnění cílů a konkrétní návaznost na rozpočet či další zdroje, ze kterých bude čerpáno. Dalším problémem je definování měřitelných indikátorů, které byly určeny pouze částečně v jediné koncepci. Zhodnocení očekávaných důsledků je uvedeno taktéž pouze v jediné koncepci, stejně tak jako legislativní rámec a implementační pravidla.

Následující tabulka uvádí procentuální rozdělení cílů dle oblasti kultury, kterým se koncepce věnují. Pokud šlo o obecný cíl typu: „podpora širokých druhů kulturních aktivit“ byl tento cíl započítán do více oblastí, kterým se koncepce věnovala. Kategorie ostatní byla přidána autorkou práce a zahrnuje cíle, které se týkaly infrastruktury kultury, financování, legislativy apod.

Tabulka č. 10: Oblasti kultury, které zahrnují koncepce kulturní politiky na úrovni krajů

Scénická umění	5%
Výtvarné umění	5%
Hudba	5%
Kulturní dědictví	14%
Knihy a tisk	3%
Film a video	3%

Rozhlas a TV	0%
Videohry	0%
Ostatní	65%

Zdroj: autorka dle vlastního šetření

Z tabulky je patrné, že právě kategorie ostatní je nejreflektovanější oblast všech koncepcí. Což odpovídá úrovni krajů, na které byly koncepce tvořeny. Výjimkou je Jihomoravský kraj, který více reflektuje různé oblasti kultury a koncepce hlavního města Prahy, která je v oblasti krajů specifická, neboť její podoba logicky odpovídá spíše koncepci města. Další reflektovanou oblastí je kulturní dědictví. Ostatní oblasti jsou reflektovány okrajově nebo vůbec. Patrné je také nepravidelné rozložení mezi oblastmi, kterým se cíle koncepcí věnují.

3.1.2 Koncepce specializované na určitou oblast kultury

Z tabulky č. 9 je patrné, že kromě koncepcí kulturní politiky či kultury jako celku, existuje na úrovni krajů ještě čtrnáct dokumentů, které se věnují pouze některé specifické oblasti kultury. Nejvíce těchto dokumentů, konkrétně sedm je zaměřeno na památkovou péči, čtyři jsou zaměřeny na muzejnictví a galerijnictví. Další dokumenty se po jednom zabývají knihovnami, rozvojem kulturních zařízení a místní kulturou. Tyto dokumenty již nebyly podrobně analyzovány jako předchozí koncepce kulturní politiky. Jedním z důvodů je, že tyto koncepce jsou často již neplatné nebo u nich není určeno období, pro které vznikly. Pouze u pěti z těchto čtrnácti koncepcí právě trvá období, pro které jsou určeny. U tří koncepcí období již skončilo. U zbytku není období, pro které mají sloužit určeno, pokud by však bylo počítáno období oněch šest let doporučených metodikou vlády ČR, mohly by být platné ještě maximálně další dvě koncepce.

Platné koncepce jsou tyto:

- Koncepce rozvoje muzeí Plzeňského kraje pro období 2012 – 2017,
- Koncepce podpory státní památkové péče Pardubického kraje pro období 2006 – 2012 (resp. byla platná v období výzkumu k této práci – nyní neobnoveno),

- Koncepce rozvoje kulturních zařízení Zlínského kraje pro období 2009 – 2013,
- Koncepce místní kultury Zlínského kraje pro období 2009 – 2013,
- Koncepce podpory památkové péče Moravskoslezského kraje pro období 2010 – 2013.

Koncepce, u kterých není uvedeno období, pro které jsou určeny, ale při předpokladu šestiletého období metodiky Vlády ČR by ještě platné být mohly, jsou následující:

- Koncepce sbírkotvorné činnosti muzeí a Oblastní galerie Liberec z roku 2003 s aktualizací v roce 2010,
- Koncepce péče o památkový fond Královehradeckého kraje z roku 2010.

3.1.3 Další zjištění plynoucí z dotazníkového šetření

Jak bylo uvedeno v kapitole Metodologie, kromě vlastního šetření na webových stránkách krajů a krajských měst byl výzkum podpořen dotazníky. Ty mapovaly existenci dokumentů kulturní politiky a také zjišťovaly některé doplňující informace k těmto koncepcím. Doplňující otázky, které jsou shrnuty v této kapitole, byly následující:

- Pokud Váš kraj nemá žádnou koncepci v oblasti kulturní politiky uveďte, prosím, z jakého důvodu.
- Pokud Váš kraj nemá žádnou koncepci v oblasti kulturní politiky, plánuje její tvorbu v budoucnosti?
- Z jakých zdrojů jste při tvorbě koncepce kulturní politiky vycházeli?
- Pokuste se ohodnotit kvalitu Vaší koncepce kulturní politiky s ohledem na její využití v praxi.

Jako důvod neexistence koncepce kulturní politiky byl jmenován nedostatek finančních zdrojů, nedostatek personálu, nezájem využívat takovou koncepci a chápání možnosti intervencí krajů v oblasti kultury jako omezených. I přes tyto důvody však všechny kraje uvedly, že tvorbu koncepce kulturní politiky plánují v budoucnosti.

Jako zdroje pro tvorbu koncepce kulturní politiky byly uváděny: Státní kulturní politika a další koncepce v oblasti kultury publikované státem, vlastní průzkumy a analýzy, spolupráce s organizacemi působícími v kultuře, diskuse

s odbornou veřejností, krajské strategie v jiných příbuzných oblastech, strategie rozvoje kraje apod.

Na škále od 1 do 5, přičemž 5 bylo chápáno jako nejlepší ohodnocení, ohodnotily kraje se zpracovanou koncepcí kulturní politiky svoje koncepce průměrnou hodnotou 4,25. Z toho je možné usuzovat, že kraje dokumenty skutečně považují za kvalitní a používané. Zajímavý je ovšem také fakt, že kraje, které mají zpracovaný pouze specializovaný dokument v určité oblasti kultury, hodnotí tyto své strategie průměrně vyšší hodnotou a to 4,33, i přesto, že většina těchto strategií již není aktuální. Po uvážení tohoto faktu je hodnocení považováno spíše za informativního charakteru s ne příliš výraznou vypovídající hodnotou.

3.2 Kulturně-politické koncepce na úrovni krajských měst

Výzkum ukazuje, že situace na úrovni krajských měst je do určité míry velice obdobná jako na úrovni krajů. Každé zkoumané město zpracovává strategický plán rozvoje, ve kterém se kulturou zabývá, jedná se však pouze o obecné strategie, na které by měla navazovat koncepce kulturní politiky. To se však již tak často neděje. Existenci koncepcí kulturní politiky v roce 2012 mapuje následující tabulka. Situace v předešlých letech nebyla sledována tak jako na úrovni krajů, tudíž zde není možné srovnání s dřívější situací.

Tabulka č. 11: Existence kulturně politických koncepcí na úrovni krajských měst v roce 2012

Krajské město	Koncepce v roce 2012
Hlavní město Praha	Koncepce kulturní politiky
České Budějovice	<i>Koncepce se připravuje</i>
Plzeň	Program rozvoje kultury ve městě
Karlovy Vary	
Ústí nad Labem	
Liberec	
Hradec Králové	<i>Koncepce se připravuje</i>
Pardubice	<i>Koncepce se připravuje</i>

Jihlava	Koncepce rozvoje kultury
Brno	Program rozvoje kultury
Olomouc	<i>Koncepce se připravuje</i>
Zlín	
Ostrava	Koncepce rozvoje kultury

Zdroj: autorka dle vlastního šetření

Z tabulky je patrné, že zpracovanou koncepci kulturní politiky mělo v roce 2012 pět krajských měst. U dalších čtyř byla tvorba kulturně-politické koncepce v přípravné fázi nebo právě probíhala. Na rozdíl od krajské úrovně se na úrovni měst neobjevují žádné strategické dokumenty, které by mapovaly nějakou specifickou oblast kultury.

3.2.1 Obsahová struktura koncepcí kulturní politiky

V oblasti krajských měst byla provedena analýza dokumentů kulturní politiky, stejně tak jako na úrovni krajů. Podrobná analýza dokumentů je k dispozici v příloze č. 4.

Výsledky této analýzy ukazují, že všechny koncepce kultury, které byly na úrovni krajských měst zkoumány, jsou aktuální, tedy právě probíhá období, pro které byly vypracovány. Koncepce města Brna nemá určené období, pro které má být platná, avšak protože vznikla v roce 2012 a obsahuje cíle pro delší časový horizont než jeden rok, můžeme i zde předpokládat, že se jedná o koncepci aktuální. Průměrná doba, na kterou jsou koncepce určeny, je osm let (určeno ze čtyř dokumentů), což je více než na úrovni krajů.

Stejně tak jako na úrovni krajů i na úrovni krajských měst bylo častým problémem analytické části definování vize. Často chyběla analýza současného stavu, dokument se omezoval na pouhý popis, někdy chyběl i ten. V koncepci města Plzně dokonce chyběla celá analytická část, byla zde pouze vymezena vize. V žádném z případů nebyla určena návaznost ani vyhodnocení předchozích strategických plánů, ve většině případů je však pravděpodobná jejich dřívější neexistence. Problém také představovala SWOT analýza, která v některých případech obsahovala ne příliš konkrétní body, ve většině případů pak chybělo její vyhodnocení.

V návrhové části bylo opět největším problémem definování konkrétních cílů či opatření. Cíle byly ve většině případech definovány obecně a vágně. V některých případech autoři koncepcí sklouzávali k definicím co „by mohlo být“ místo toho, co „má být“ provedeno. Výjimkou však byla koncepce města Ostravy a Plzně, kde byly cíle velmi dobře definované. Ve většině koncepcí pak také chyběly měřitelné indikátory, stanovení odpovědnosti za cíl, termíny řešení a finanční rámec (náklady a zdroje). V žádném z případů nebyla stanovena legislativní pravidla ani implementační rámec. S výjimkou jednoho případu v koncepcích chybí zhodnocení očekávaných dopadů.

Stejně tak jako na úrovni krajů bylo i zde sledováno zaměření konkrétních cílů koncepcí na jednotlivé oblasti kultury. Výsledné rozložení je patrné z následující tabulky.

Tabulka č. 12: Oblasti kultury, které zahrnují koncepce kulturní politiky na úrovni krajských měst

Scénická umění	5,6%
Výtvarné umění	4,4%
Hudba	6,6%
Kulturní dědictví	5,8%
Knihy a tisk	3,4%
Film a video	3,6%
Rozhlas a TV	0,2%
Videohry	0%
Ostatní	70,4%

Zdroj: autorka dle vlastního šetření

Na úrovni krajských měst je sledováno větší rozložení cílů než na úrovni krajů. Tomuto schématu se však vymykají koncepce města Jihlavy a Brna, jejichž cíle byly zaměřeny ze sta procent na infrastrukturu, financování apod., tedy cíle v kategorii ostatní. Zbylá města se snažila ve své koncepci věnovat více oblastem.

3.2.2 Další zjištění plynoucí z dotazníkového šetření

I v případě úrovně krajských měst bylo prováděno dotazníkové šetření a vyhodnoceny byly stejné doplňující otázky jako na úrovni krajů.

Na otázku, z jakého důvodu nevyužíváte koncepci kulturní politiky, města často odpovídala, že na koncepci již pracují. Jako důvod neexistence zde také zaznělo, že vedení města doposud nevnese požadavek na tvorbu takového dokumentu. Nicméně všechna města, která doposud koncepci nemají, její tvorbu plánují v budoucnosti nebo jsou již v procesu tvorby nyní.

Pro vypracování svých koncepcí města obdobně jako kraje využívala vlastních analýz (současného stavu, SWOT, finanční analýzy, sociologické průzkumy atd.), participace odborné i laické veřejnosti, otevřených diskusí, dalších strategických dokumentů města, statní koncepci kulturní politiky, krajské koncepce kulturní politiky (v případě jejich existence) apod. Některá města přenechala tvorbu koncepce externí firmě tzv. „na klíč“.

Kvalitu svých dokumentů s ohledem na využití v praxi ohodnotila města průměrnou hodnotou 4, přičemž nejlepší možnost byla 5.

3.3 Vyhodnocení problematických oblastí koncepcí a určení kritických faktorů

Z analýz, které jsou v přílohách č. 2 a č. 3 této práce a z výše popsaných problémů, které byly odhaleny v koncepcích na úrovni krajů i krajských měst, byly určeny následující problematické oblasti. Těm byl přiřazen kritický faktor, dle závažnosti dané oblasti. Hodnota tohoto faktoru je vysvětlena v následující tabulce.

Tabulka č. 13: Problematické oblasti koncepcí a nastavení kritických faktorů

Problematická oblast	Kritický faktor	Odůvodnění hodnoty kritického faktoru
Neaktuálnost	10	Neaktuální koncepce nereflktuje aktuální stav ani cíle, které mají být v kultuře dosahovány, je proto v podstatě bezcenná.
Neurčení doby platnosti, ale předpoklad aktuálnosti koncepce	2	Pokud je zde předpoklad platnosti (dle metodiky Vlády ČR – 6 let), nejedná se o závažný problém, cíle koncepce mohou být naplňovány, avšak důležité je časové určení jednotlivých cílů.
Chybějící nebo problematická identifikace výchozího stavu a profilu města	5	Při tvorbě koncepce je důležité si uvědomit výchozí stav, aby mohlo být určeno, čeho se chce dosáhnout a cíle byly dobře nastaveny. Tebe však lze dosáhnout i kvalitní SWOT či

		Toho však lze dosáhnout i kvalitní SWOT či jinou analýzou.
Chybějící nebo problematická SWOT analýza	7	SWOT analýza je považována za základní analýzu při jakémkoliv plánování, při její neexistenci či chybném nastavení může dojít také k chybnému nastavení cílů.
Chybějící nebo problematické definování vize	9	Bez definované vize, tedy čeho chci v budoucnu dosáhnout, je možné jen velice těžko kvalitně nastavit cíle a cílové hodnoty.
Chybějící nebo problematické vyhodnocení předchozí koncepce	2	Mělo by v koncepci být, aby na něj stávající koncepce mohla navazovat, avšak v situaci, kdy koncepce nejsou tvořeny pravidelně, tento faktor není příliš kritický.
Příliš obecné nebo jinak problematické nastavení cílů	10	Zcela zásadní problém. Bez dobře nastavených konkrétních cílů lze koncepci jen těžko naplňovat, neboť nikdo nebude vědět, čeho konkrétně má být dosaženo.
Neexistence nebo jinak problematické nastavení měřitelných indikátorů cílů	9	Konkrétně nastavený cíl musí mít ještě konkrétní měřitelné indikátory, aby mohlo být jednoznačně zhodnoceno, zda se cíle dosahuje či nikoliv.
Neurčení nebo jinak problematické nastavení kompetencí za cíl (kdo, do kdy)	7	Bez určení těchto kompetencí sice může být cílů dosahováno, velmi problematická je však kontrola a řešení problémů, pokud se cíle nedosahuje.
Neexistence vazby na rozpočet nebo problematické nastavení finanční náročnosti cílů	7	I zde může být cílů dosahováno, avšak nastavení finanční náročnosti cílů a jejich provázanost na rozpočet napomáhá jejich bezproblémovému naplňování a je velmi důležité.
Neexistence nebo problematické nastavení očekávaných důsledků plánu	4	Pokud jsou cíle dobře nastaveny se všemi indikátory jsou očekávané důsledky částečně zřejmé, avšak jejich podrobné vyhodnocení pomocí některých analýz (např. Cost benefit analýza, analýza nákladů a užitků apod.) pomůže objasnit důležitost cílů pro politické vedení i veřejnost.
Neexistence nebo problematické nastavení implementačních pravidel a přejímání opatření	5	Koncepce může fungovat i bez tohoto, avšak pokud není nastaveno, může dojít k prodlévání, nedodržování stanovených cílů, protože nebude jasné, jakým způsobem k jejich implementaci má dojít
Markantní nevyváženost cílů (orientace pouze na jednu či dvě oblasti)	6	Nevyváženost plánu nezajistí kvalitní rozvoj ve všech oblastech kultury, ale dochází alespoň k nějakému rozvoji.

Zdroj: autorka dle vlastního šetření

Jednotlivé koncepce byly dle tohoto nastavení ohodnoceny. Pokud se problematická oblast v koncepci nevyskytla, byla ohodnocena nulou, pokud ano, byla ohodnocena jedničkou. Hodnocení bylo následně vynásobeno kritickým faktorem a součtem byla určena míra problematičnosti celé koncepce.

Vyhodnocení na úrovni krajů představuje tabulka č. 14. Z tabulky je patrné, že všechny koncepce na úrovni krajů jsou značně problematické, vzhledem k maximální hodnotě problematičnosti, která je 83. Hlavní problémy koncepcí již byly popsány výše, avšak zde jsou také patrné.

Obdobně bylo provedeno vyhodnocení na úrovni krajských měst (Praha byla vyhodnocena jen jednou, v tabulce č. 14). Výsledky je možné sledovat v tabulce č. 15. Z tabulky jsou patrné velké rozdíly mezi jednotlivými koncepcemi. Nejnižší míru problematičnosti vykazuje město Ostrava, míru pod polovinu maximální hodnoty vykazuje také Plzeň. Tato dvě města kandidovala na Evropské hlavní město kultury 2015 (Plzeň dokonce zvítězila), tudíž musela koncepci zpracovat velice detailně. Nejproblematictější koncepci má Jihlava a vysokou míru problematičnosti vykazuje i Brno.

Tabulka č. 14: Vyhodnocení problematických oblastí a celkové problematičnosti koncepcí na úrovni krajů

Koncepce:		Koncepce Jihom. k.		Koncepce Zlínského k.		Koncepce Olomouc. k.		Koncepce Hl. m. Prahy	
Problematická oblast	Kritický faktor	Hodno- cení	Celkem	Hodno- cení	Celkem	Hodno- cení	Celkem	Hodno- cení	Celkem
Neaktuálnost	10	0	0	1	10	1	10	0	0
Neurčení doby platnosti, ale předpoklad aktuálnosti	2	0	0	0	0	0	0	0	0
Chybějící nebo problematická identifikace výchozího stavu a profilu města	5	0	0	0	0	0	0	0	0
Chybějící nebo problematická SWOT analýza	7	1	7	1	7	1	7	1	7
Chybějící nebo problematické definování vize	9	1	9	0	0	1	9	1	9
Chybějící nebo problematické vyhodnocení předchozí koncepce	2	1	2	1	2	0	2	1	2
Příliš obecné nebo jinak problematické nastavení cílů	10	1	10	0	0	0	0	1	10
Neexistence nebo jinak problematické nastavení měřitelných indikátorů cílů	9	1	9	0	0	1	9	1	0
Neurčení nebo jinak problematické nastavení kompetencí za cíl	7	1	7	1	7	1	7	1	7
Neexistence vazby na rozpočet nebo problematické nastavení finanční náročnosti cílů	7	1	7	1	7	0	0	1	7
Neexistence nebo problematické nastavení očekávaných důsledků plánu	4	1	4	1	4	0	0	1	4
Neexistence nebo problematické nastavení implementačních pravidel a přejímání opatření	5	1	5	1	5	0	0	1	5
Markantní nevyváženost cílu (orientace pouze na jednu či dvě oblasti)	6	0	0	1	6	1	6	0	0
Celková míra problematičnosti koncepce (max. 83):		60		48		50		51	

Zdroj: Autorka dle vlastního šetření

Tabulka č. 15: Vyhodnocení problematických oblastí a celkové problematičnosti koncepcí na úrovni krajských měst

Koncepce:		Koncepce Plzně		Koncepce Jihlavy		Koncepce Brna		Koncepce Ostravy	
Problematická oblast	Kritický faktor	Hodno- cení	Celkem	Hodno- cení	Celkem	Hodno- cení	Celkem	Hodno- cení	Celkem
Neaktuálnost	10	0	0	0	0	0	0	0	0
Neurčení doby platnosti, ale předpoklad aktuálnosti	2	0	0	0	0	1	2	0	0
Chybějící nebo problematická identifikace výchozího stavu a profilu města	5	1	5	1	5	1	5	0	0
Chybějící nebo problematická SWOT analýza	7	1	7	1	7	1	7	0	0
Chybějící nebo problematické definování vize	9	0	0	1	9	1	0	0	0
Chybějící nebo problematické vyhodnocení předchozí koncepce	2	1	2	1	2	1	2	1	2
Příliš obecné nebo jinak problematické nastavení cílů	10	0	0	1	10	1	10	0	0
Neexistence nebo jinak problematické nastavení měřitelných indikátorů cílů	9	0	0	1	9	1	9	0	0
Neurčení nebo jinak problematické nastavení kompetencí za cíl	7	1	7	1	7	1	7	0	0
Neexistence vazby na rozpočet nebo problematické nastavení finanční náročnosti cílů	7	1	7	1	7	1	7	0	0
Neexistence nebo problematické nastavení očekávaných důsledků plánu	4	1	4	1	4	1	4	1	4
Neexistence nebo problematické nastavení implementačních pravidel a přejímání opatření	5	1	5	1	5	1	5	1	5
Markantní nevyváženost cílu (orientace pouze na jednu či dvě oblasti)	6	0	0	1	6	1	6	0	0
Celková míra problematičnosti koncepce (max. 83):		37		71		64		11	

Zdroj: Autorka dle vlastního šetření

4. KREATIVNÍ INDEX V KRAJÍCH ČESKÉ REPUBLIKY

Pro měření indexu kreativity v krajích České republiky bylo použito upravené metody 3T indexu, jak již bylo uvedeno v kapitole Metodologie. Tento 3T index se skládá ze tří subindexů, které se vždy skládají ze dvou dalších dílčích indexů. 3T tedy znamená index talentu, technologie a tolerance. Následující kapitola představuje výsledky v jednotlivých indexech.

4.1 Index talentu

Index talentu je tvořen dvěma dílčími indexy, indexem lidského kapitálu a indexem kreativní třídy. Index lidského kapitálu představuje podíl vysokoškolsky vzdělaných obyvatel k celkovému počtu obyvatel kraje. Výsledky tohoto dílčího indexu jsou patrné z následující tabulky. Pro srovnání jsou v tabulce také uvedeny hodnoty indexu v krajích v roce 2010 a 2007.

Tabulka č. 16: Index lidského kapitálu v krajích

Pořadí	Kraj	Počet obyvatel	Počet vysokoškolsky vzdělaných	Podíl v %	Index 2011	Index 2010	Index 2007
1.	Hl. m. Praha	1241664	263272	21,2	14,0	14,0	14,0
2.	Jihomoravský	1166313	146796	12,6	8,3	5,8	7,8
3.	Středočeský	1279345	124875	9,8	6,4	5,8	5,2
4.	Olomoucký	638638	61480	9,6	6,3	4,7	5,9
5.	Zlínský	589030	55966	9,5	6,3	6,2	6,1
6.	Moravskoslezský	1230613	116072	9,4	6,2	6,1	5,3
7.	Jihočeský	1166313	58268	9,2	6,0	8,3	5,6
8.	Plzeňský	571709	51062	8,9	5,9	4,4	6,1
9.	Královéhradecký	553856	47480	8,6	5,7	5,1	5,4
10.	Pardubický	516411	43246	8,4	5,5	5,0	5,0
11.	Liberecký	438600	35465	8,1	5,3	6,1	4,3
12.	Vysočina	511937	41049	8,0	5,3	6,1	5,3
13.	Ústecký	828026	52000	6,3	4,1	6,1	2,9
14.	Karlovarský	303165	17700	5,8	3,9	5,1	4,1

Zdroj: autorka dle ČSÚ, Ambrožová (2008), Kloudová, Vodáková dle Břusková (2011)

Z tabulky je patrné, že nejvyššího indexu lidského kapitálu dosahuje hlavní město Praha, které ho dosahuje konstantně ve všech uvedených letech. Pouze čtyři kraje vykazují v uvedených letech růst. Pět krajů vykazuje růst z roku 2007 do roku 2010, ale následný pokles do roku 2011, oproti tomu čtyři kraje vykazují pokles z roku 2007 do roku 2010 a následný růst do roku 2011.

Až na dvě výjimky kraje v roce 2011 vykazují vyšší index lidského kapitálu než v roce 2007. Nejnižší index byl naměřen v Karlovarském kraji.

Druhý dílčí index, který je součástí indexu talentu, je index kreativní třídy, který je měřen jako podíl zaměstnaných v kreativních odvětvích a celkového počtu zaměstnaných v kraji. Hodnoty tohoto indexu vyjadřuje následující tabulka.

Tabulka č. 17: Index kreativní třídy v krajích

Pořadí	Kraj	Počet zam.	Počet zam. v kreativních odvětvích	Podíl v %	Index 2011	Index 2010	Index 2007
1.	Hl. m. Praha	650300	166300	25,6	14,0	10,5	14,0
2.	Jihomoravský	529400	80900	15,3	8,4	9,8	6,3
3.	Královéhradecký	252300	29800	11,8	6,5	5,9	5,6
4.	Olomoucký	283900	32700	11,5	6,3	8,0	5,3
5.	Moravskoslezský	546200	57600	10,5	5,8	10,3	5,1
6.	Zlínský	268400	27800	10,4	5,7	10,6	4,5
7.	Středočeský	611100	62900	10,3	5,6	9,9	4,9
8.	Pardubický	239200	24200	10,1	5,5	0,01	4,5
9.	Plzeňský	276600	27900	10,1	5,5	7,5	4,8
10.	Vysočina	235000	22600	9,6	5,3	10,3	4,6
11.	Liberecký	199100	18900	9,5	5,2	10,2	4,8
12.	Jihočeský	302300	27000	8,9	4,9	14	5,2
13.	Karlovarský	143400	10900	7,6	4,2	8,7	4,1
14.	Ústecký	366600	27000	7,4	4,0	10,3	4,0

Zdroj: autorka dle ČSÚ, Ambrožová (2008), Kloudová, Vodáková dle Břusková (2011)

Krajem s nejvyšším indexem kreativní třídy je opět hlavní město Praha. Ve vývoji jsou však mnohem větší změny než u předešlého indexu. Pouze jeden kraj vykazuje růst v uvedených letech. V jedenácti případech index kreativní třídy mezi lety 2007 a 2010 vzrostl, nicméně do roku 2011 došlo k poklesu. Ve dvou případech došlo mezi roky 2007 a 2010 k poklesu indexu kreativní třídy, do roku 2011 však opět vzrostl. Vyšší nebo alespoň stejnou hodnotu tohoto indexu v roce 2011 oproti roku 2007 vykazují až na jednu výjimku všechny kraje. Na nejnižších příčkách se v roce 2011 stejně jako u indexu lidského kapitálu pohybují kraje Ústecký a Karlovarský.

Celkové výsledky prvního ze tří indexů, indexu talentu, shrnuje následující tabulka. Pro srovnání opět uvedeny indexy z roku 2007 a 2010.

Tabulka č. 18: Index talentu v krajích

Pořadí	Kraj	Index 2011	Index 2010	Index 2007
1.	Hl. m. Praha	28,0	24,5	28,0
2.	Jihomoravský	16,7	15,6	14,1
3.	Olomoucký	12,7	12,7	11,2
4.	Královéhradecký	12,1	11,0	11,0
5.	Středočeský	12,1	15,7	10,1
6.	Moravskoslezský	12,0	16,4	10,4
7.	Zlínský	11,9	16,8	10,6
8.	Plzeňský	11,4	11,9	10,9
9.	Pardubický	11,1	5,0	9,5
10.	Jihočeský	10,9	22,3	10,8
11.	Vysočina	10,6	16,4	9,9
12.	Liberecký	10,5	16,3	9,0
13.	Ústecký	8,2	16,4	6,9
14.	Karlovarský	8,0	13,8	8,2

Zdroj: autorka dle ČSÚ, Ambrožová (2008), Kloudová, Vodáková dle Břusková (2011)

Nejvyšší index talentu vykazuje hlavní město Praha, Jihomoravský a Olomoucký kraj. Naopak na posledních příčkách se umístily kraje Liberecký, Ústecký a Karlovarský. Pouze u tří krajů je v indexu talentu patrný kontinuální růst. Hlavním trendem se zde zdá být růst od roku 2007 do roku 2010 a následný pokles v roce 2011, vykazuje ho devět krajů. Tento výkyv může být způsoben důsledky celosvětové krize, která se v České republice v roce 2011 mohla projevit na zaměstnanosti. Třináct krajů vykazuje v roce 2011 vyšší index talentu než v roce 2007.

4.2 Index technologie

Dva dílčí indexy tvořící index technologie jsou index inovace a index výzkumu a vývoje. První z nich, index inovace, představuje počet udělených patentů v kraji na celkový počet obyvatel. Výsledky za rok 2011 jsou patrné z následující tabulky. Pro srovnání jsou opět uvedeny indexy předchozích let.

Tabulka č. 19: Index inovace v krajích

Pořadí	Kraj	Počet obyvatel	Počet udělených patentů	Podíl v %	Index 2011	Index 2010	Index 2007
1.	Hl. m. Praha	1241664	124	0,010	14,0	14,0	14,0

2.	Liberecký	438600	25	0,006	7,9	7,8	10,1
3.	Jihomoravský	1166313	48	0,004	5,7	4,9	8,2
4.	Jihočeský	636138	21	0,003	4,7	2,0	1,6
5.	Pardubický	516411	13	0,002	3,4	2,7	5,1
6.	Královéhradecký	553856	13	0,002	3,3	2,3	4,7
7.	Olomoucký	638638	15	0,002	3,2	3,5	1,5
8.	Plzeňský	571709	11	0,002	2,8	1,4	1,4
9.	Moravskoslezský	1230613	24	0,002	2,7	1,7	6,1
10.	Zlínský	589030	11	0,002	2,7	2,0	3,5
11.	Středočeský	1279345	19	0,001	2,1	3,3	10,8
12.	Ústecký	828026	12	0,001	2,0	1,7	1,6
13.	Vysočina	511937	5	0,001	1,2	1,8	1,9
14.	Karlovarský	303165	0	0,000	0,0	0,8	0,2

Zdroj: autorka dle ČSÚ, Ambrožová (2008), Kloudová, Vodáková dle Břusková (2011)

Z výsledků je zřejmé, že na nejvyšší příčce se umístilo hlavní město Praha, které se tam objevuje dlouhodobě, stejně tak jako se na nejnižší pozici umísťuje Karlovarský kraj. U indexu inovací není patrný žádný převažující vývojový trend. Růstový trend je patrný pouze u tří krajů. Pravidlem dokonce nejsou ani vyšší hodnoty v roce 2011 oproti roku 2007, jak tomu bylo v předchozích případech.

Index výzkumu a vývoje je druhým dílčím indexem, ze kterého se skládá celkový index technologie. Vypočten byl jako podíl výdajů na vědu a výzkum na celkovém HDP v daném kraji. Výsledky i se srovnáním s předchozími lety jsou v následující tabulce.

Tabulka č. 20: Index výzkumu a vývoje v krajích

Pořadí	Kraj	HDP v běžných cenách (tis.Kč)	Výdaje na vědu a výzkum (tis.Kč)	Podíl v %	Index 2011	Index 2010	Index 2007
1.	Středočeský	370493000	14082000	3,8	14,0	14,0	10,8
2.	Jihomoravský	357011000	11170000	3,1	11,5	11,7	8,2
3.	Hl. m. Praha	877103000	23180000	2,6	9,7	12,1	14,0
4.	Plzeňský	167802000	3130000	1,9	6,9	5,1	1,4
5.	Pardubický	138109000	2564000	1,9	6,8	7,2	5,1
6.	Liberecký	110196000	1861000	1,7	6,2	6,9	10,1
7.	Moravskoslezský	353480000	4941000	1,4	5,1	4,7	6,1
8.	Olomoucký	161176000	2126000	1,3	4,9	5,3	1,5
9.	Zlínský	164419000	2109000	1,3	4,7	5,1	3,5
10.	Jihočeský	177115000	2169000	1,2	4,5	6,1	1,6
11.	Královéhradecký	157467000	1675000	1,1	3,9	5,6	4,7

12.	Vysočina	138583000	780000	0,6	2,1	2,5	1,9
13.	Ústecký	218574000	784000	0,4	1,3	1,6	1,6
14.	Karlovarský	70906000	124000	0,2	0,6	0,7	0,2

Zdroj: autorka dle ČSÚ, Ambrožová (2008), Kloudová, Vodáková dle Břusková (2011)

U indexu výzkumu a vývoje se doposud poprvé na prvním místě neobjevuje hlavní město Praha, zůstává však mezi prvními. Před Prahou se umístil Středočeský a Jihomoravský kraj. Na nejnižších pozicích se umístily kraje Ústecký a Karlovarský. Vývojový trend v uvedených letech je patrný v poklesu mezi lety 2007 a 2010 a následný růst do roku 2011. Růstový trend mezi všemi uvedenými lety je patrný pouze u dvou krajů.

Celkové výsledky indexu technologie i se srovnáním v daných letech jsou představeny v následující tabulce.

Tabulka č. 21: Index technologie v krajích

Pořadí	Kraj	Index 2011	Index 2010	Index 2007
1.	Hl. m. Praha	23,7	26,1	27,3
2.	Jihomoravský	17,3	16,6	16,8
3.	Středočeský	16,1	17,3	24,8
4.	Liberecký	14,1	14,7	17,1
5.	Pardubický	10,2	9,9	13,2
6.	Plzeňský	9,6	6,6	5,9
7.	Jihočeský	9,2	8,2	6,8
8.	Olomoucký	8,0	8,8	6,4
9.	Moravskoslezský	7,9	6,4	15,1
10.	Zlínský	7,4	7,1	9,5
11.	Královéhradecký	7,2	7,9	8,3
12.	Ústecký	3,3	3,2	3,2
13.	Vysočina	3,3	4,4	4,0
14.	Karlovarský	0,6	1,5	0,7

Zdroj: autorka dle ČSÚ, Ambrožová (2008), Kloudová, Vodáková dle Břusková (2011)

Nejvyšší index technologie vykazuje v roce 2011 hlavní město Praha, Jihomoravský a Středočeský kraj. Naopak nejnižší index byl naměřen u krajů Ústeckého, Vysočiny a Karlovarského. Nejvýraznějším trendem ve změnách mezi zmíněnými lety je počáteční pokles mezi lety 2007 a 2010 a následný růst do roku 2011 celkem u šesti krajů.

4.3 Index tolerance

Gay index a index imigrace jsou dílčí indexy, ze kterých je sestavován index tolerance. Gay index představuje počet uzavřených registrovaných partnerství na počet obyvatel kraje. Výsledky gay indexu jsou patrné v následující tabulce, pro srovnání opět doplněno výsledky z roku 2007 a 2010.

Tabulka č. 22: Gay index v krajích

Pořadí	Kraj	Počet obyvatel	Počet registr. partnerství	Podíl v %	Index 2011	Index 2010	Index 2007
1.	Hl. m. Praha	1241664	389	0,031	14,0	14,0	14,0
2.	Liberecký	438600	63	0,014	6,4	6,2	6,0
3.	Karlovarský	303165	39	0,013	5,7	5,6	3,4
4.	Ústecký	828026	106	0,013	5,7	5,6	5,9
5.	Jihomoravský	1166313	132	0,011	5,1	4,9	4,6
6.	Středočeský	1279345	119	0,009	4,2	4,5	4,6
7.	Moravskoslezský	1230613	97	0,008	3,5	3,8	3,7
8.	Plzeňský	571709	45	0,008	3,5	3,4	2,8
9.	Olomoucký	638638	50	0,008	3,5	3,5	3,1
10.	Jihočeský	636138	41	0,006	2,9	2,7	2,5
11.	Královéhradecký	553856	35	0,006	2,8	2,7	3,2
12.	Pardubický	516411	30	0,006	2,6	2,6	3,3
13.	Zlínský	589030	19	0,003	1,4	1,6	1,6
14.	Vysočina	511937	16	0,003	1,4	1,3	1,4

Zdroj: autorka dle ČSÚ, Gay iniciativa (online), Ambrožová (2008), Kloudová, Vodáková dle Břusková (2011)

Nejvyšší gay index byl naměřen v hlavním městě Praha, následně v Libereckém kraji, poprvé se na nejvyšších příčkách objevuje také Karlovarský kraj. Nejnižší index je naopak patrný u Zlínského kraje a Vysočiny. Růst mezi uvedenými lety je patrný v šesti krajích. Jiný výraznější vývojový trend zde nebyl zaznamenán.

Pro výpočet indexu tolerance je ještě nutné vypočítat index imigrace. Výsledky tohoto indexu vyplývají z následující tabulky, pro srovnání opět uvedeny roky 2007 a 2010.

Tabulka č. 23: Index imigrace v krajích

Pořadí	Kraj	Počet obyvatel	Počet imigrantů	Podíl v %	Index 2011	Index 2010	Index 2007
1.	Hl. m. Praha	1241664	160783	12,9	14,0	14,0	14,0
2.	Karlovarský	303165	19411	6,4	6,9	4,5	1,7
3.	Středočeský	1279345	57522	4,5	4,9	11,2	2,1

4.	Plzeňský	571709	23884	4,2	4,5	5,2	1,8
5.	Liberecký	438600	16660	3,8	4,1	5,3	1,2
6.	Ústecký	828026	30607	3,7	4,0	4,1	3,0
7.	Jihomoravský	1166313	36386	3,1	3,4	4,1	1,4
8.	Královéhradecký	553856	14078	2,5	2,7	4,2	1,4
9.	Jihočeský	636138	14894	2,3	2,5	3,7	2,4
10.	Pardubický	516411	11495	2,2	2,4	4,2	0,8
11.	Moravskoslezský	1230613	22786	1,9	2,0	1,8	1,1
12.	Vysočina	511937	7873	1,5	1,7	3,1	0,5
13.	Olomoucký	638638	9765	1,5	1,7	2,7	0,8
14.	Zlínský	589030	8009	1,4	1,5	2,5	0,3

Zdroj: autorka dle ČSÚ, Ambrožová (2008), Kloudová, Vodáková dle Břusková (2011)

Nejvyššího indexu imigrace opět dosahuje hlavní město Praha, za ním se opět na prvních příčkách objevuje Karlovarský kraj. Nejhůře je na tom v tomto případě kraj Olomoucký a Zlínský. Jasným vývojovým trendem je růst mezi lety 2007 a 2010 a následný pokles do roku 2011, projevuje se u jedenácti krajů.

Tabulka č. 24: Index tolerance v krajích

Pořadí	Kraj	Index 2011	Index 2010	Index 2007
1.	Hl. m. Praha	28,0	28,0	28,0
2.	Karlovarský	12,7	10,1	5,1
3.	Liberecký	10,5	11,5	7,3
4.	Ústecký	9,7	9,7	9,0
5.	Středočeský	9,0	15,7	6,7
6.	Jihomoravský	8,4	9,0	6,0
7.	Plzeňský	8,0	8,6	4,6
8.	Královéhradecký	5,6	6,9	4,6
9.	Moravskoslezský	5,5	5,6	4,8
10.	Jihočeský	5,4	6,4	4,9
11.	Olomoucký	5,2	6,2	3,9
12.	Pardubický	5,0	6,8	4,0
13.	Vysočina	3,1	4,5	1,9
14.	Zlínský	2,9	4,1	1,9

Zdroj: autorka dle ČSÚ, Ambrožová (2008), Kloudová, Vodáková dle Břusková (2011)

Celkový index tolerance je nejvyšší v hlavním městě Praze, vysokého skóre dosáhl také Karlovarský a Liberecký kraj. Naopak nejnižší skóre bylo naměřeno u Pardubického kraje, Vysočiny a Zlínského kraje. Jednoznačným vývojovým trendem je v tomto případě zvýšení indexu z roku 2007 do roku 2010 a následný pokles v roce 2011.

4.4 Kreativní index

Součtem všech „T“ indexů, tedy indexu talentu, technologie a tolerance získáme výsledný index kreativity. Jak vypadá v roce 2011 v jednotlivých krajích, je patrné z následující tabulky. Pro srovnání jsou i zde uvedeny vybrané předešlé roky.

Tabulky č. 25: Kreativní index v krajích

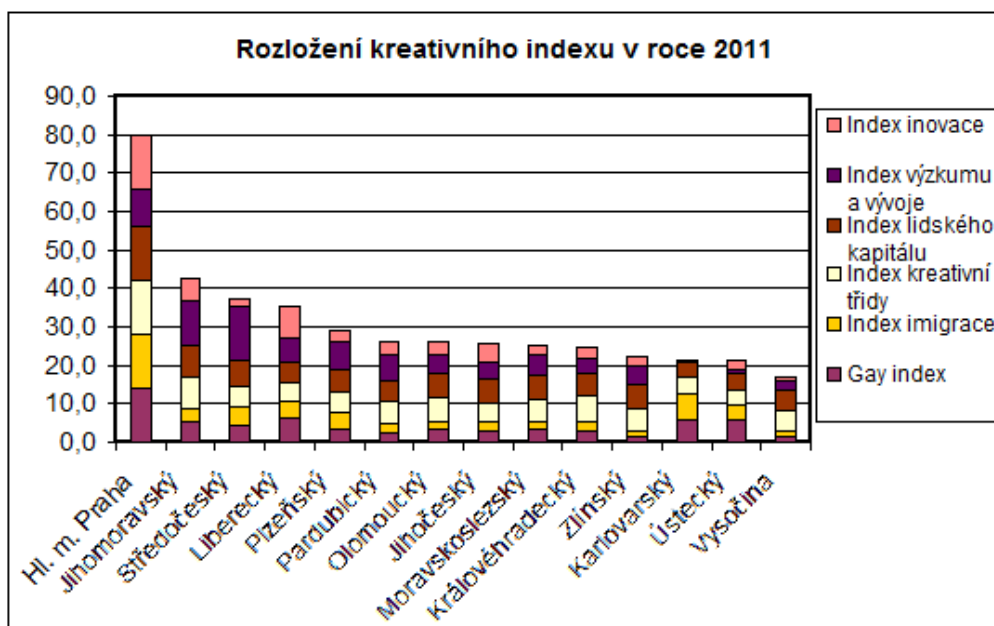
Pořadí	Kraj	Index talentu	Index technologie	Index tolerance	Index 2011	Index 2010	Index 2007
1.	Hl. m. Praha	28	23,7	28,0	79,7	78,6	83,3
2.	Jihomoravský	16,7	17,3	8,4	42,4	41,2	36,8
3.	Středočeský	12,1	16,1	9,0	37,2	48,7	41,5
4.	Liberecký	10,5	14,1	10,5	35,1	42,5	33,4
5.	Plzeňský	11,4	9,6	8,0	29,1	27,0	21,3
6.	Pardubický	11,1	10,2	5,0	26,3	21,7	26,8
7.	Olomoucký	12,7	8,0	5,2	25,9	27,7	21,4
8.	Jihočeský	10,9	9,2	5,4	25,6	36,8	22,4
9.	Moravskoslezský	12,0	7,9	5,5	25,4	28,4	30,3
10.	Královéhradecký	12,1	7,2	5,6	24,9	24,2	24,0
11.	Zlínský	11,9	7,4	2,9	22,3	28,0	21,9
12.	Karlovarský	8,0	0,6	12,7	21,3	25,4	14,1
13.	Ústecký	8,2	3,3	9,7	21,2	29,3	19,0
14.	Vysočina	10,6	3,3	3,1	16,9	25,2	15,8

Zdroj: autorka dle ČSÚ, Ambrožová (2008), Kloudová, Vodáková dle Břusková (2011)

Nejvyšší skóre celkového kreativního indexu bylo dosaženo v hlavním městě Praze, Jihomoravském a Středočeském kraji, tedy v krajích okolo dvou největších českých měst. Naopak na posledních místech se objevují jedny z nejmenších českých krajů (dle počtu obyvatel) a to kraj Vysočina a Karlovarský kraj. Nízkého skóre také dosáhl kraj Ústecký. Naopak druhý nejmenší kraj – Liberecký se objevil již na čtvrtém místě. Hlavním trendem ve vývoji indexu se zdá být růst mezi lety 2007 a 2010 a následný pokles do roku 2011. Tento vývoj může být způsoben dopady světové ekonomické krize na českou ekonomiku v roce 2011. Růstový trend mezi všemi uvedenými lety je možné sledovat pouze u tří krajů.

Následující graf zobrazuje poměrné zastoupení všech dílčích indexů ve výsledném kreativním indexu v krajích za rok 2011.

Graf č. 1: Rozložení kreativního indexu v roce 2011

Zdroj: autorka dle vlastního šetření

Poměrně rovnoměrné rozložení všech indexů je patrné pouze u hlavního města Prahy. U ostatních krajů je rozložení nerovnoměrné a převažují různé indexy, jako například index výzkumu a vývoje u Středočeského či Jihomoravského kraje, index inovace u Libereckého kraje nebo index imigrace u kraje Karlovarského.

5. ZHODNOCENÍ HYPOTÉZ A PROPOJENÍ OBLASTÍ VÝZKUMU

Hypotézy definované v metodologické kapitole budou závěrem této práce zhodnoceny dle výše popsaných výsledků výzkumu. Tato závěrečná kapitola je členěna do tří částí, každá část se věnuje konkrétní hypotéze.

5.1 Zhodnocení hypotézy č. 1

První hypotéza předpokládá, že všechny kraje a krajská města zpracovávají koncepci kulturní politiky, neboť se jedná o jeden z hlavních nástrojů pro úspěšné strategické řízení v oblasti. Jak však výše popsané výsledky výzkumu ukazují a jak je patrné i za následující tabulky č. 26, která shrnuje stav vypracovaných koncepcí, tato hypotéza nemůže být potvrzena.

Tabulka č. 26: Vyhodnocení existence kulturně-politických koncepcí na úrovni krajů i krajských měst

Kraj	Koncepce	Krajské město	Koncepce
Hlavní město Praha	Koncepce kulturní politiky	Praha	Viz hl. m. Praha
Středočeský	Koncepce muzeí a galerií, koncepce podpory knihoven	Praha	Viz hl. m. Praha
Jihočeský		České Budějovice	<i>Koncepce se připravuje</i>
Plzeňský	Koncepce rozvoje muzeí, koncepce památkové péče	Plzeň	Program rozvoje kultury ve městě
Karlovarský	<i>Koncepce se připravuje</i>	Karlovy Vary	
Ústecký		Ústí nad Labem	
Liberecký	Koncepce sbírkotvorné činnosti muzeí a Oblastní galerie Liberec	Liberec	
Královehradecký	Koncepce péče o památkový fond, koncepce rozvoje kultury se připravuje	Hradec Králové	<i>Koncepce se připravuje</i>
Pardubický	Koncepce muzejnictví, koncepce péče o památkový fond, koncepce podpory	Pardubice	<i>Koncepce se připravuje</i>

	státní památkové péče		
Vysočina		Jihlava	Koncepce rozvoje kultury
Jihomoravský	Koncepce podpory kultury , koncepce zachování a obnovy kulturních památek	Brno	Program rozvoje kultury
Olomoucký	Koncepce rozvoje kultury a památkové péče	Olomouc	<i>Koncepce se připravuje</i>
Zlínský	Koncepce rozvoje kultury , koncepce rozvoje místní kultury, koncepce rozvoje kulturních zařízení, koncepce účinnější podpory památkové péče	Zlín	
Moravskoslezský	Koncepce podpory památkové péče	Ostrava	Koncepce rozvoje kultury

Zdroj: Autorka dle vlastního šetření

V tabulce jsou tučně zvýrazněny koncepce, které se věnují kulturní politice jako celku, obyčejným písmem jsou potom vepsány koncepce, které zahrnují pouze určitou oblast kultury. Červeně jsou označeny aktuální koncepce, tedy právě trvá období, na které jsou určeny (s výjimkou Koncepce podpory státní památkové péče Pardubického kraje, která byla aktuální v roce 2012, kdy z větší části probíhal tento výzkum, ale nyní již aktuální není). Oranžově jsou zvýrazněny koncepce, u kterých není určeno období, na které mají sloužit, avšak existuje předpoklad, že ještě trvá (šestileté období, dle metodiky Vlády ČR). Černou barvou jsou koncepce, které města uvádějí jako platné, avšak období, pro které měly sloužit, již skončilo.

Vzhledem k tomu, že pouze dva kraje a čtyři krajská města vykazují platnou koncepci kulturní politiky jako celku, nemůže být tato hypotéza v žádném případě potvrzena.

5.2 Zhodnocení hypotézy č. 2

Tato hypotéza předpokládá, že dokumenty, které vznikají v oblasti kulturní politiky na úrovni krajů a krajských měst, mají podobu strategického dokumentu, tak jak jej specifikuje odborná literatura či metodika Vlády ČR.

Z výsledků výzkumu je však patrné, že koncepce, které byly hodnoceny (tedy koncepce zabývající se kulturní politikou jako celkem), jsou z velké části značně problematické. Pro přehlednost jsou zde ještě jednou uvedeny míry problematičnosti kulturně-politických koncepcí.

Úroveň krajů:

- Koncepce podpory kultury Jihomoravského kraje: 60/83,
- Koncepce rozvoje kultury Zlínského kraje: 48/83,
- Koncepce rozvoje kultury a památkové péče Olomouckého kraje: 50/83,
- Koncepce kulturní politiky Hlavního města Prahy: 51/83.

Úroveň krajských měst:

- Koncepce kulturní politiky Hlavního města Prahy: 51/83,
- Program rozvoje kultury ve městě Plzni: 37/83,
- Koncepce rozvoje kultury v Jihlavě: 71/83,
- Program rozvoje kultury města Brna: 64/83,
- Koncepce rozvoje kultury města Ostrava: 11/83.

Koncepce na obou úrovních jsou značně problematické. Z osmi zkoumaných koncepcí jich šest dosahuje více jak poloviny maximální míry problematičnosti. Nejlépe zpracovanou koncepci má město Ostrava. Problémy, které se v ní objevují, jsou pouze ty s nižším faktorem rizikovosti. Také Plzeň dosahuje poměrně dobrého hodnocení, koncepci však chybí analytická část a obsahuje některé další problémy.

Z výše zmíněných výsledků není možné potvrdit tuto hypotézu.

5.3 Zhodnocení hypotézy č. 3 a propojení oblastí výzkumu

Poslední hypotéza předpokládala vztah mezi oběma oblastmi výzkumu. Ověřováno bylo, zda kraj s kvalitně zpracovanou koncepcí kulturní politiky ovlivňuje hodnotu kreativního indexu v regionu. Aby mohlo být přistoupeno

ke konkrétnímu zhodnocení, jsou zde nejprve definovány kraje, které by potenciálně měly dosahovat vyšších hodnot kreativního indexu.

Dle kvality zpracovaných koncepcí by na předních místech měly být následující kraje:

- Zlínský kraj – jeho koncepce dosáhla nejlepších výsledků mezi koncepcemi krajů, není u ní však uvedeno období, na které je platná. Při předpokladu platnosti šesti let by její platnost skončila v roce 2010, mohla tedy ovlivnit index kreativity v roce 2011. Zlínský kraj má navíc zpracované dvě další aktuální koncepce pro určitou oblast kultury.
- Hlavní město Praha – má zpracovanou aktuální koncepci kulturní politiky, avšak s druhou nejvyšší mírou problematičnosti.
- Jihomoravský kraj – má zpracovanou aktuální koncepci kulturní politiky avšak s nevyšší mírou problematičnosti.
- Moravskoslezský kraj – jeho centrum Ostrava má zpracovanou nejlepší koncepci kulturní politiky s velmi nízkou mírou problematičnosti. Kraj má také zpracovanou aktuální koncepci v určité oblasti kultury.

Na dalších místech by se měly objevovat kraje, jejichž centra mají zpracovanou koncepci kulturní politiky (Plzeňský kraj, Středočeský kraj, Vysočina) nebo kraje, které mají zpracovanou aktuální koncepci alespoň v některé oblasti kultury (Liberecký kraj, Královehradecký kraj, Pardubický kraj). Olomoucký kraj má sice zpracovanou koncepci kulturní politiky, avšak s platností do roku 2008. Její vliv na index kreativity v roce 2011 je tedy zanedbatelný.

Následující tabulka č. 27 rekapituluje výsledky kreativního indexu v krajích a je z ní patrné, zda odpovídá umístění krajů dle potenciálu, který jim byl určen.

Je zřejmé, že na prvních čtyřech místech se objevují dva kraje, u nichž byl určen největší potenciál – Hlavní město Praha a Jihomoravský kraj. Další dva kraje s nejvyšším potenciálem se umístily až za polovinou – 9. místo Moravskoslezský kraj a 11. místo – Zlínský kraj. Z dalších určených krajů se v první polovině pohybují čtyři kraje – Plzeňský, Středočeský, Liberecký

a Pardubický. Ostatní dva se umístily v druhé polovině, 14. místo – Vysočina a 10. místo – Královehradecký kraj.

Tabulka č. 27: Kreativní index v roce 2011 – rekapitulace

Pořadí	Kraj	Index 2011
1.	Hl. m. Praha	79,7
2.	Jihomoravský	42,4
3.	Středočeský	37,2
4.	Liberecký	35,1
5.	Plzeňský	29,1
6.	Pardubický	26,3
7.	Olomoucký	25,9
8.	Jihočeský	25,6
9.	Moravskoslezský	25,4
10.	Královehradecký	24,9
11.	Zlínský	22,3
12.	Karlovarský	21,3
13.	Ústecký	21,2
14.	Vysočina	16,9

Zdroj autorka dle ČSÚ

Z výše zmíněného je patrné, že shoda, která se zde objevuje, je poněkud problematická, neboť i kraje, u kterých byl definován potenciál, dosahují nízkého indexu kreativity a pohybují se v druhé polovině tabulky.

Hypotéza tedy nemůže být bez problémů potvrzena. Obtíže, které vznikají při zhodnocení této hypotézy, mohou být dvojího původu. Za prvé je potíží v problematické podobě kulturně-politických koncepcí na krajské úrovni. Drtivá většina krajů takovou koncepci nezpracovává a koncepce zpracované byly ohodnoceny vysokou mírou problematičnosti. Kraje tak jen těžko mohou ovlivňovat podobu kultury a kulturních respektive kreativních průmyslů.

Za druhé může být problematická vazba způsobena nevypovídajícím nastavením metody 3T pro měření potenciálu pro kreativní ekonomiku v kraji. Metoda se skládá celkem z šesti dílčích indexů, avšak pouze jeden je zaměřen na kreativní oblast, a to index kreativní třídy. Ostatní indexy sice rozhodně vyjadřují potenciál pro rozvoj kreativity, avšak dle názoru autorky by měly mít pouze doplňující hodnotu a ne tvořit většinovou hodnotu ve výsledném

kreativním indexu. Autorka by navrhovala úpravu metody tak, aby výsledný kreativní index obsahoval alespoň dva dílčí indexy zaměřené na kreativní oblast a aby všem dílčím indexům byla přiřazena váha s tím, že indexy zaměřené na kreativní oblast by měly váhu větší než ostatní indexy.

ZÁVĚR

Prvním cílem této práce bylo zmapovat existenci kulturně-politických koncepcí na úrovni krajů a krajských měst. Z výzkumu je patrné, že pouze dva kraje a čtyři krajská města mají platnou koncepci kulturní politiky jako celku. Některé další kraje mají zpracovanou koncepci alespoň některé z oblastí kultury (např. památkové péče). Hypotéza, která předpokládala tvorbu koncepcí jako jednoho ze základních nástrojů strategického řízení ve všech krajích a krajských městech, nemohla být potvrzena.

Druhým cílem bylo zhodnotit obsah a kvalitu stávajících koncepcí na obou úrovních. Zde byla odhalena značná problematičnost. Z osmi zkoumaných koncepcí jich šest dosahuje více jak poloviny maximální míry problematičnosti. Nejlépe zpracovanou koncepci má město Ostrava. Problémy, které se v ní objevují, jsou pouze ty s nižším faktorem rizikovosti. Také Plzeň dosahuje poměrně dobrého hodnocení, koncepci však chybí analytická část a obsahuje některé další problémy. Tato města kandidovala na titul Evropské hlavní město kultury 2015 (Plzeň dokonce úspěšně), proto musela koncepce zpracovat velice podrobně. Nejčastějšími problémy v analytické části bylo špatné definování výchozího potenciálu města či kraje, příliš obecné body SWOT analýzy a její nevyhodnocení. Subjekty také často problematicky definovaly vizi, která neměla tvar popisu žádoucího stavu v budoucnosti, jak určuje literatura. Problémy návrhové části spočívaly zejména ve špatném nastavení cílů. Cíle byly definovány často vágně, chyběly u nich měřitelné indikátory, uvedení odpovědné osoby za daný cíl, termín, do kdy má být cíl splněn i finanční nároky na cíl a jejich vazba na rozpočet či další zdroje. Ve většině případů také nebyly zhodnoceny očekávané dopady plánu ani definována implementační a legislativní pravidla. Koncepce tak vykazovaly spíše podobu tzv. „šuplíkových plánů“, jak nazývá neefektivní plány Půček a Koppitz (2012). Hypotéza, která předpokládala, že koncepce krajů a krajských měst dodržují pravidla a strukturu strategických plánů, také nemohla být potvrzena.

Výpočty kreativního indexu, jeden z dalších cílů této práce, ukazují, že nejvyššího skóre dosahuje hlavní město Praha, Jihomoravský a Středočeský kraj. Naopak na posledních místech se objevil kraj Vysočina, Ústecký a Karlovarský kraj. Hlavním trendem ve vývoji indexu je nikoliv růst mezi všemi

zmíněnými lety, ale růst mezi lety 2007 a 2010 a následný pokles do roku 2011. Tento vývoj může být způsoben dopady světové ekonomické krize na českou ekonomiku v roce 2011. Poměrně rovnoměrné rozložení všech dílčích indexů vykazovalo pouze hlavní město Praha. U ostatních krajů bylo rozložení nerovnoměrné a převažovaly různé dílčí indexy.

Zhodnocení vztahu mezi kvalitní kulturně-politickou koncepcí a kreativním indexem se ukázalo jako problematické z několika důvodů. Jednak je problémem poměrně nízký počet krajů, které koncepce zpracovávají a jednak je to jejich problematická kvalita. V neposlední řadě může být problém také v nevyhovujícím nastavení metody měření kreativního indexu. Ani hypotéza, která předpokládala pozitivní vztah mezi těmito dvěma oblastmi, nemohla být potvrzena.

Cíle této práce byly naplněny, ačkoliv se nepodařilo potvrdit žádnou z hypotéz. Možná proto může být tato práce přínosná pro tvůrce kulturní politiky jako reflexe již vytvořených koncepcí. Jejím dalším přínosem je nastavení evaluačního postupu pro koncepce tohoto typu a shrnutí a ujasnění metodiky jejich tvorby, neboť žádná metodika (alespoň pokud je autorce známo) nebyla dosud v oblasti kultury vypracována.

SEZNAM POUŽITÝCH INFORMAČNÍCH ZDROJŮ

Publikace a časopisecké články

- [1] CIKÁNEK, Martin. *Kreativní průmysly příležitost pro novou ekonomiku*. Praha : Institut umění . Divadelní ústav. 2009. 79s. ISBN 978-80-7008-231-7.
- [2] DISMAN, Miroslav. *Jak se vyrábí sociologická znalost*. Praha : Karolinum. 2002. 374 s. ISBN 80-246-0139-7.
- [3] FOTR, Jiří. *Tvorba strategie a strategické plánování: teorie a praxe*. 1. vyd. Praha: Grada, 2012, 381 s. ISBN 978-80-247-3985-4.
- [4] HESMONDHALGH, David. *The Cultural Industries*. London : Sage publications, 2007. 346 s. ISBN 078-1-4129-0808-5.
- [5] KROEBER, A.L., KLUCKHOHN, C. *Kritický nástin systémů a definic kultury 1*. Brno : Krajské kulturně osvětové středisko. 1969. 156s.
- [6] KLOUDOVÁ, Jitka a kol. *Kreativní ekonomika*. Praha : Grada Publishing. 2010. 224s. ISBN 978-80-247-3608-2.
- [7] KLOUDOVÁ, Jitka. Kreativní ekonomika a její měření. In *Journal of Economics*. SAS. 2009. Ročník 57. Číslo 3. s.247-262. ISSN 0013-3035.
- [8] NEUWIRTH, Rostam. (De-) Regulation the Creative Economy. In *Creative and Knowledge Society*. 2011. Ročník 1. Číslo 1. s.44-62. ISSN 1338-5283.
- [9] OCHRANA, František a kol, *Strategické řízení ve veřejné správě a přístupy k tvorbě politiky*. Praha : MATFYZPRESS. 2010. 193s. ISBN 978-80-7378-130-9.
- [10] PATOČKA, J., HEŘMANOVÁ, E. *Lokální a regionální kultura v České republice*. Praha : ASPI, 2008. 200s. ISBN 978-80-7357-347-8.
- [11] POTŮČEK, Martin a kol: *Veřejná politika*. Praha : Sociologické nakladatelství (SLON). 2005. ISBN 8086429504.
- [12] PŮČEK, Milan. KOPPITZ, David. *Strategické plánování a řízení pro města, obce a regiony*. Praha : Národní síť Zdravých měst České republiky, 2012. 196s. ISBN 978-80-260-2788-1.
- [13] REKTOŘÍK, Jaroslav a kol. *Ekonomika a řízení odvětví veřejného sektoru*. Praha : Ekopress, s.r.o. 2007. 309 s. ISBN 978-80-86929-29-3.

- [14] REKTOŘÍK, J. ŠELEŠOVSKÝ, J. a kol: *Kontrolní systémy veřejné správy a veřejného sektoru*. Praha : Ekopress. 2003. ISBN 80-86119-72-6.
- [15] ŠKARABELOVÁ. Simona, NESHYBOVÁ. Jarmila, REKTOŘÍK. Jaroslav. *Ekonomika kultury a masmédií*, Brno : Masarykova univerzita, 2007. 210 s. ISBN 978-80-210-4267.

Legislativa

- [16] smlouva o založení Evropských společenství z Nice ze dne 26. února 2001
- [17] usnesení vlády České republiky ze dne 3. ledna 2001 č. 10 k návrhu Metodiky střednědobých koncepcí
- [18] usnesení vlády České republiky ze dne 19. listopadu 2008 č. 1452 o Státní kulturní politice na léta 2009 až 2014
- [19] všeobecná deklaráce UNESCO o kulturní diversitě. UNESCO [online]. 2001. [cit. 2012-12-15]. Dostupný z WWW: <http://www.unesco.org/new/fileadmin/MULTIMEDIA/HQ/CLT/diversity/pdf/declaration_cultural_diversity_cs.pdf>
- [20] zákon č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky
- [21] zákon č. 128/2000 Sb., o obcích
- [22] zákon č. 129/2000 Sb., o krajích
- [23] zákon č. 203/2006 Sb., o některých druzích podpory kultury

Akademické práce

- [24] AMBROŽOVÁ, Vendula. Měření podmínek pro rozvoj kreativní ekonomiky pomocí indexu kreativity a jeho aplikace pro Českou republiku. Zlín: Univerzita Tomáše Bati ve Zlíně, Fakulta managementu a ekonomiky, 2008. 58 s. Vedoucí práce: doc. Ing. Jitka Kloudová, Ph.D.
- [25] ŠTĚPÁNKOVÁ, Barbora. Kulturní politika obce Česká Třebová [Cultural Policy of The town of Česká Třebová]. Brno: Janáčkova akademie múzických umění v Brně, Hudební fakulta, Katedra operní režie a hudebního manažerství, 2011. 50 s. Vedoucí práce: Mgr. Josef Menšík.

Internetová zdroje

- [26] BŘUSKOVÁ, Pavla. Přeshraniční klastrová iniciativa pro rozvoj kreativního průmyslu (prezentace z konference). [online]. 2011. [cit. 2013-03-04]. Dostupný z WWW: <http://www.creaclust-cz-sk.eu/dokumenty/2011_11_02_prezentace/creaclust__preshranicni_klastrova_iniciativa_pro_rozvoj_kreativniho_prumyslu.pdf>
- [27] Cizinci v ČR podle oblasti, kraje a okresu v letech 1996, 2005-2011. *Český statistický úřad* [online]. 2011 [cit. 2013-02-02]. Dostupný z WWW: <[http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/CB00457FB0/\\$File/141412_t1-02.pdf](http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/CB00457FB0/$File/141412_t1-02.pdf)>
- [28] HDP v běžných cenách. *Český statistický úřad*. [online]. 2013. [cit. 2013-02-02]. Dostupný z WWW: <<http://apl.czso.cz/pll/rocenka/rocenka.presmsocas>>
- [29] Kraje ČR. *Asociace krajů*. [online]. 2013. [cit. 2013-02-05]. Dostupný z WWW: <<http://www.asociacekrajů.cz/>>
- [30] Obyvatelstvo podle nejvyššího ukončeného vzdělání. *Český statistický úřad*. [online]. 2011. [cit. 2013-02-02]. Dostupný z WWW: <http://vdb.czso.cz/sldbvo/#!stranka=vse-o-uzemi&tu=0&th=&v=&vo=H4sIAAAAAAAAAHWPv07DMBDGry2hf4WAgY1HaMWCBB042CVWk7hK0iAyYWjUgkIbErdkQmKBgRV2Bsa-BOIJWJkQOzMjXIoEA-lkW3fy_b7v8_QdtCSGpRM5kY2xOg4bukwGpoy04svj08rBcwHyLaiEI9lrySM1ijmU1SA0ksEo7KXR1jZkVTsv4b2Ip6qg3HWY3SE2MzMzuAD4sP7MQzlsN_gQxX0g3j57f7h4_J6Iw85DtpEhuMgjWHxd88anx4G8dX0brV6-3qTB0gjFCv8Z6lgt6tA6yXra5tpirEcXezNYuGLpaCoC2oJl0QK5tuC7nAHuwolrvCIQyhRUEAy41ziibYwOHICZ3e_44umTfzMuIS0RXSD0WzC32ses302CzX3iaWghkDLNr8Z9HVJs2u0Ub_EKbPcjoeiC45Bm3XPYfWuz0yefgEL3Kc5lwEAAA..&vseuzemi=H4sIAAAAAAAAAIWRv28TMRTHH9ccTdmAaZC6sUDL6KPqkigDTdNUSXMkVVKqboeTs5JDd7axfddThkgs7dAVdoaO_Seq_gUwMiF2xMha00S9TvAk_9L72N_3vr76BbYUsPYeJxjFKghRC8vJG8zt5e_XN-vvvi6BtQ-FkGF_H48UE21YURNB5ISFfspf74CJ4mlezyU97JmAF6MpGgZMIhn6Q5Q>

wNCEhJ0Kit4llhLZ9QhUsogyQCng8lw8xHaMmjaP7Sa6g0K0PmodH9eN
6g88-wAwsBblOv36gC3_-b609rDD-
1kInv19WLXjoQjHywkPmi2BKKFFQco2yYxp33ECqmgsrkUc7zG_oEzz9
mzaFOW2qyJgITeQjj2Ohm1Cw4Y6mjtF3jL6TMGeh72T6-kYh8mSL-
ZQprKB879GBEgEda2JZE0ckVaa9oguPli_OzFKw-R-
dOVZLOb_7y7mZi5rLP79c_vl4XrHgQRvsBlcx0aaXMq4bR0Mizq4-
P1v99OPCMrZr-
33tfW771VaF39luNfrSbPN8vjzRFNaUtVXNmFxt5I9lN3r9JsDnt4C4K2
MFWkCAAA.&void=>

- [31] Patentová statistika. *Český statistický úřad*. [online]. 2011. [cit. 2013-02-02]. Dostupný z WWW:
<http://www.czso.cz/csu/redakce.nsf/i/patentova_statistika>
- [32] Počet obyvatel v oblastech, krajích a okresech České republiky k 1.1.2012. *Český statistický úřad*. [online]. 2012. [cit. 2013-02-02]. Dostupný z WWW:
<[http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/00002BD91C/\\$File/13011201.pdf](http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/t/00002BD91C/$File/13011201.pdf)>
- [33] Počet osob s jedním (hlavním) zaměstnáním podle krajů – roční průměry. *Český statistický úřad*. [online]. 2013. [cit. 2013-02-02]. Dostupný z WWW:
<http://vdb.czso.cz/vdbvo/tabdetail.jsp?kapitola_id=15&potvrdd=Zobrazit+tabulku&cas_1_21=2011&go_zobraz=1&cislotab=VSPS_501_ro%C4%8Dn%C3%AD&voa=tabulka&str=tabdetail.jsp>
- [34] Působnost ministerstva. *Ministerstvo kultury ČR* [online]. 2007 [cit. 2012-12-23]. Dostupný z WWW:
<<http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=36>>
- [35] Registrované partnerství v ČR. *Gay iniciativa*. [online]. 2011. [cit. 2013-02-02]. Dostupný z WWW:
<<http://gay.iniciativa.cz/www/index.php/?page=clanek&id=1534>>
- [36] Trh práce v ČR 1993-2011. *Český statistický úřad*. [online]. 2012. [cit. 2013-02-02]. Dostupný z WWW:
<http://www.czso.cz/csu/2012edicniplan.nsf/kapitola/3103-12-r_2012-20500>

- [37] Výdaje na výzkum a vývoj podle krajů. *Český statistický úřad*. [online]. 2013. [cit. 2013-02-02]. Dostupný z WWW: <http://vdb.czso.cz/vdbvo/tabparam.jsp?voa=tabulka&cislotab=13-20&&kapitola_id=43>
- [38] Základní statistické údaje o kultuře v České republice I.díl. *Národní informační a poradenské středisko pro kulturu*. [online]. 2011. [cit. 2013-04-15]. Dostupný z WWW: <http://www.nipos-mk.cz/wp-content/uploads/2009/03/Statistika_kultury_2011_I.KULTURNI-DEDICTVI_web.pdf>
- [39] Základní statistické údaje o kultuře v České republice II.díl. *Národní informační a poradenské středisko pro kulturu*. [online]. 2011. [cit. 2013-04-15]. Dostupný z WWW: <http://www.nipos-mk.cz/wp-content/uploads/2009/03/Statistika_kultury_2011_II.UMENI_web.pdf>
- [40] Základní statistické údaje o kultuře v České republice III.díl. *Národní informační a poradenské středisko pro kulturu*. [online]. 2011. [cit. 2013-04-15]. Dostupný z WWW: <http://www.nipos-mk.cz/wp-content/uploads/2009/03/Statistika_kultury_2011_III.KNIHOVNY_web.pdf>
- [41] Základní statistické údaje o kultuře v České republice IV.díl. *Národní informační a poradenské středisko pro kulturu*. [online]. 2011. [cit. 2013-04-15]. Dostupný z WWW: <http://www.nipos-mk.cz/wp-content/uploads/2009/03/Statistika_kultury_2011_IV.VZDELAVANI_web.pdf>

Koncepční dokumenty

- [41] Koncepce kulturní politiky hlavního města Prahy. *Hlavní město Praha*. [online]. 2010. Dostupný z WWW: <http://kultura.praha.eu/jnp/cz/dokumenty/ostatni/koncepce_kulturni_politiky_hl_m_prahy_1.html>
- [42] Koncepce muzeí a galerií zřizovaných středočeským krajem. *Středočeský kraj*. [online]. 2013. Dostupný z WWW: <<http://www.kr-stredocesky.cz/portal/odbory/kultura-a-kulturni-dedictvi/koncepce-muzei-a-galerii-zrizovanych-stredocesky-krajem.htm?pg=1>>

- [43] Koncepce muzeí Plzeňského kraje 2004 – 2009. *Plzeňský kraj*. [online]. 2003. Dostupný z WWW: <<http://www.plzensky-kraj.cz/cs/clanek/koncepce-muzei-plzenskeho-kraje-2004-2009?sekce=all>>
- [44] Koncepce muzejnictví Pardubického kraje v letech 2003 – 2008. *Pardubický kraj*. [online]. 2003. Dostupný z WWW: <<http://www.pardubickykraj.cz/dokumenty-pk-kultura-a-pamatkova-pece/32002/koncepce-muzejnictvi-pardubickeho-kraje-v-letech-2003-2008?previev=archiv>>
- [45] Koncepce péče o památkový fond Královehradeckého kraje. *Královehradecký kraj*. [online]. 2012. Dostupný z WWW: <<http://www.kr-kralovehradecky.cz/cz/krajsky-urad/kultura/koncepce-pece-o-pamatkovy-fond-kralovehradeckeho-kraje-53348/>>
- [46] Koncepce péče o památkový fond v Pardubickém kraji. *Pardubický kraj*. [online]. 2005. Dostupný z WWW: <<http://www.pardubickykraj.cz/dokumenty-pk-kultura-a-pamatkova-pece/32965/koncepce-pece-o-pamatkovy-fond-v-pardubickem-kraji>>
- [47] Koncepce podpory knihoven z rozpočtu Středočeského kraje. *Středočeský kraj*. [online]. 2013. Dostupný z WWW: <<http://www.kr-stredocesky.cz/portal/odbory/kultura-a-kulturni-dedictvi/koncepce-podpory-knihoven-z-rozpocet-stredoceskeho-kraje.htm?pg=1>>
- [48] Koncepce podpory kultury v Jihomoravském kraji 2009 – 2013. *Jihomoravský kraj*. [online]. 2009. Dostupný z WWW: <<http://www.kr-jihomoravsky.cz/Default.aspx?ID=123988&TypeID=2>>
- [49] Koncepce podpory památkové péče v Moravskoslezském kraji na období 2010 – 2013. *Moravskoslezský kraj*. [online]. 2010. Dostupný z WWW: <http://verejna-sprava.kr-moravskoslezsky.cz/pamatkova_pece_legislativa.html>
- [50] Koncepce podpory státní památkové péče v letech 2006 – 2012. *Pardubický kraj*. [online]. 2006. Dostupný z WWW: <<http://www.pardubickykraj.cz/dokumenty-pk-kultura-a-pamatkova>>

pece/38099/koncepce-podpory-statni-pamatkove-pece-v-letech-2006-2012>

- [51] Koncepce rozvoje kulturních zařízení Zlínského kraje na léta 2009 – 2013. *Zlínský kraj*. [online]. 2012. Dostupný z WWW: <<http://www.kr-zlinsky.cz/koncepce-rozvoje-kultury-ve-zlinskem-kraji-cl-700.html>>
- [52] Koncepce rozvoje kultury a památkové péče Olomouckého kraje. *Olomoucký kraj*. [online]. 2003. Dostupný z WWW: <<http://www.kr-olomoucky.cz/clanky/dokumenty/147/koncepce-rozvoje-kultury-a-pamatkove-pece-v-olomouckem-kraji.pdf>>
- [53] Koncepce rozvoje kultury města Brna. *Město Brno*. [online]. 2012. Dostupný z WWW: <<http://www.brno.cz/sprava-mesta/dokumenty-mesta/koncepcni-dokumenty/rozvojove-dokumenty-strategie-pro-brno/>>
- [54] Koncepce rozvoje kultury statutárního města Ostrava. *Město Ostrava*. [online]. 2012. Dostupný z WWW: <<http://www.ostrava.cz/cs/urad/magistrat/odbory-magistratu/odbor-kultury-a-zdravotnictvi/oblast-kultury/koncepce-rozvoje-kultury-statutarniho-mesta-ostravy>>
- [55] Koncepce rozvoje kultury ve městě Plzni na léta 2009 – 2019. *Město Plzeň*. [online]. 2009. Dostupný z WWW: <<http://www.plzen.eu/zivot-v-plzni/verejne-dokumenty/koncepcni-dokumenty/clanky-8/program-rozvoje-kultury-ve-meste-plzni-na-leta-2009-2019.aspx>>
- [56] Koncepce rozvoje kultury ve Zlínském kraji na léta 2009 – 2013. *Zlínský kraj*. [online]. 2012. Dostupný z WWW: <<http://www.kr-zlinsky.cz/koncepce-rozvoje-kultury-ve-zlinskem-kraji-cl-700.html>>
- [57] Koncepce rozvoje kultury v Jihlavě na léta 2012 – 2014. *Město Jihlava*. [online]. 2011. Dostupný z WWW: <<http://www.jihlava.cz/koncepce-rozvoje-kultury-v-jihlave-na-leta-2012-2014/d-486948/query=koncepce+kultura>>
- [58] Koncepce rozvoje místní kultury ve Zlínském kraji. *Zlínský kraj*. [online]. 2013. Dostupný z WWW: <<http://www.kr-zlinsky.cz/strategicke-a-koncepcni-dokumenty-v-oblasti-kultury-cl-2011.html>>

- [59] Koncepce rozvoje muzeí v Plzeňském kraji na léta 2012 – 2017. *Plzeňský kraj*. [online]. 2012. Dostupný z WWW: <<http://www.plzensky-kraj.cz/cs/clanek/koncepce-rozvoje-muzei-v-plzenskem-kraji-na-leta-2012-2017?sekce=all>>
- [60] Koncepce sbírkotvorné činnosti muzeí a Oblastní galerie Liberec. *Liberecký kraj*. [online]. 2012. Dostupný z WWW: <<http://kultura.kraj-lbc.cz/page411/koncepce-sbirkotvorne-cinnosti-muzei-a-oblastni-galerie-liberec>>
- [61] Koncepce účinnější podpory památkové péče ve Zlínském kraji. *Zlínský kraj*. [online]. 2012. Dostupný z WWW: <<http://www.kr-zlinsky.cz/strategicke-a-koncepcni-dokumenty-v-oblasti-pamatkove-pece-cl-2012.html>>
- [62] Koncepce zachování a obnovy kulturních památek Jihomoravského kraje. *Jihomoravský kraj*. [online]. 2009. Dostupný z WWW: <<http://www.kr-jihomoravsky.cz/Default.aspx?ID=39406&TypeID=12>>
- [63] Kulturní politika. *Ministerstvo kultury ČR* [online]. 2001. Dostupný z WWW: <<http://www.mkcr.cz/scripts/detail.php?id=1286>>
- [64] Státní kulturní politika České republiky 2009 - 2014. *Ministerstvo kultury ČR*[online]. 2007.Dostupný z WWW: <<http://www.mkcr.cz/assets/kulturni-politika/kulturni-politika-fresh.pdf>>

SEZNAM OBRÁZKŮ

Obrázek č. 1: Model přejímání kulturní politiky v ČR

SEZNAM TABULEK

Tabulka č. 1: Běžná struktura kvalitního strategického plánu města

Tabulka č. 2: Obsah a struktura dokumentu zvaného koncepce

Tabulka č. 3: Přístupy k podobě strategického dokumentu

Tabulka č. 4: Zobrazení kulturního a kreativního sektoru dle metodiky KEA

Tabulka č. 5: Kreativní index 3T dle Floridy

Tabulka č. 6: Kulturní subjekty spravované veřejným zřizovatelem v roce 2011

Tabulka č. 7: 3T index v úpravě pro Českou republiku

Tabulka č. 8: Kraje a krajská města České republiky

Tabulka č. 9: Existence kulturně-politických koncepcí na úrovni krajů v roce 2012 a 2009

Tabulka č. 10: Oblasti kultury, které zahrnují koncepce kulturní politiky na úrovni krajů

Tabulka č. 11: Existence kulturně politických koncepcí na úrovni krajských měst v roce 2012

Tabulka č. 12: Oblasti kultury, které zahrnují koncepce kulturní politiky na úrovni krajských měst

Tabulka č. 13: Problematické oblasti koncepcí a nastavení kritických faktorů

Tabulka č. 14: Vyhodnocení problematických oblastí a celkové problematičnosti koncepcí na úrovni krajů

Tabulka č. 15: Vyhodnocení problematických oblastí a celkové problematičnosti koncepcí na úrovni krajských měst

Tabulka č. 16: Index lidského kapitálu v krajích

Tabulka č. 17: Index kreativní třídy v krajích

Tabulka č. 18: Index talentu v krajích

Tabulka č. 19: Index inovace v krajích

Tabulka č. 20: Index výzkumu a vývoje v krajích

Tabulka č. 21: Index technologie v krajích

Tabulka č. 22: Gay index v krajích

Tabulka č. 23: Index imigrace v krajích

Tabulka č. 24: Index tolerance v krajích

Tabulky č. 25: Kreativní index v krajích

Tabulka č. 26: Vyhodnocení existence kulturně-politických koncepcí na úrovni krajů i krajských měst

Tabulka č. 27: Kreativní index v roce 2011 – rekapitulace

SEZNAM GRAFŮ

Graf č. 1: Rozložení kreativního indexu v roce 2011

SEZNAM POUŽITÝCH ZKRATEK

ČR – České republika

ČSÚ – Český statistický úřad

EU – Evropská unie

NIPOS – Národní informační a poradenské středisko pro kulturu

UNESCO – Organizace spojených národů pro výchovu, vědu a kulturu

ÚSC – Územně samosprávný celek

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha č. 1 – Program konference Vienna Music Business Research Days

Příloha č. 2 – Podoba dotazníku rozesílaného vedoucím odboru kultury krajů a krajských měst

Příloha č. 3 – Podrobná analýza koncepcí kulturní politiky na úrovni krajů

Příloha č. 4 – Podrobná analýza koncepcí kulturní politiky na úrovni krajských měst